

GÖTATRÄNGAREN

Tidning för Göta Trängregemente och Kamratförening

Pris 20 kr

December

2004

GÖTATRÄNGAREN

Organ för Göta Trängregemente och dess kamratföreningar.

Adress: T2, Box 602, 541 29 SKÖVDE. Tel 0500-46 50 00.

E-post: gotatrangaren@telia.com

Postgiro 9 58 82-7.

Redaktör och ansvarig utgivare

Ulf Floberg

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

Sida		Sida	
1	Chefen har ordet	23	Kamratföreningens resa
2	Från Redaktören	24	Vad händer i kamratföreningen under 2005
3	Gardenparty 2004	25	Tjejklubben
4	"Tillbaka till framtiden" En lägesorientering från C GU bat	26	Trängklubben. En klubb för sanna lokistiker
5	Ställföreträdande regementschefen presenterar sig	27	När T2 regementstab flög flygande matta
8	Stabschefen presenterar sig	28	Lagutveckling för TOLO-pluton
9	Personalchefen presenterar sig	29	Nora kompani på kompaniövning
10	Personalia	30	Nytt hem med hjälp av T2
11	Reservofficers information	31	Höstvakten
12	In Memoriam Magnus Bruzelius	32	Utbildning i Baltikum
13	In Memoriam Lars Weghagen	33	Inför första EU-missionen 29 oktober 2004
14	Ny reservofficersutbildning	34	En cirkel är sluten
14	Löjtnant fick stipendium	35	Edinburgh Military TATTOO
15	Ett besök i paradiset	37	Chefsbytet
16	Regementets Dag 2004	38	Chefsporträttet
19	BSI 1954 / 55 firar 50-årsjubileum på T2	39	Mina år i Skövde
20	Garnisonsmuseet		
21	Kamratföreningens årsmöte		

Omslagsbilder

Framsida: Berndt Wennebrink

Baksida: Ulf Floberg

Redaktionen har under året bestått av:

Ulf Floberg

Stefan Ekroth

(Redaktör)

(Text och layout)

Chefen har ordet

Hösten har inneburit stora förändringar för försvarsmakten och dessa återspeglas även i T 2 verksamhet. Vi har ännu en gång sett en försvarsmaktsplan som inte är finansierad fullt ut. Det beror på att försvarsmakten, efter att ha fått klartecken från försvarsdepartementet, planerat mot en ekonomisk nivå och att politikerna därefter beslutat om en lägre ekonomisk nivå. Dessutom vill politikerna att ambitionen när det gäller internationella insatser skall öka. Konsekvenserna är att det inte finns balans mellan resurser och uppgifter i planen. Mot denna bakgrund kan ÖB inte acceptera övertalighet av officerare, utan tvingas att förklara arbetsbrist på de orter där vi lägger ner förband och säga upp officerare.

För T 2 del kan försvarsbeslutet innebära stora förändringar, på vissa områden kommer vår verksamhet att reduceras och på andra områden kommer den att öka. Det vi vet nu är att del av den sjukvårdsutbildning som nu genomförs på sjukvårdsskolan skall från 2006 flyttas till försvarets sjukvårdscentrum i Göteborg. Positivare för regementet är att Motorskolan skall flytta från Östersund till T 2.

Jag har dessutom fått i uppdrag att utreda hur ett försvarsmaktsgemensamt "träningregemente" skall kunna organiseras i Skövde. Målet är att ett sådant regemente skall kunna vara organiserat senast 2008. Min bedömning är att det kommer att innebära att underhållsskolan flyttas från Halmstad till Skövde och att värnpliktiga som nu utbildas vid marinen och flygvapnet kommer att genomföra hela eller delar av sin utbildning vid T 2. För att åstadkomma de förändringar som krävs har T 2 fått medel för att möjliggöra MotorS flytt samt för att bygga en övnings och vårdhall för värnpliktsutbildningen av

fordonsförare. Ambitionen är att åstadkomma en tillräckligt bra lösning till lägsta möjliga kostnad.

Sverige är sedan 2003 "Lead nation" för den nordiska logistikbataljonen (NL 03) och det är T 2 som ansvarar för den svenska delen. Under hösten har regeringen fattat beslut om att sätta in ca 70 man från det svenska bidraget i NL 03 i den EU ledda operationen "Althea" i Bosnien - Herzegovina. EU planerar för en 24 månaders militär insats som skall ersättas av en EU ledd polisoperation. Från svensk sida har vi förbundits oss att leda logistiken inom en av de tre "task force" som etablerats. Bataljonchefen NL 03 övlt Lars Pålsson är nu chef för MILU:t (Multinational Integrated Logistic Unit) på "Eagle Camp" i Tusla.

Positivt är att det beredskapssystem vi byggt upp genom NL 03 har fungerat på avsett sätt. Personal har inkallats, getts en missionsrelaterad utbildning och kunnat insättas inom anbefalld beredskapstid. Materialen till förbandet har kunnat tas från NL 03 och transporterats med långtradare till insatsområdet.

För T 2 ger operationen bra kunskaper och erfarenheter som kommer att vara värdefulla när T 2 skall organisera underhållsdelarna till den "EU battlegroup" som Sverige planerar att sätta upp tillsammans med Finland.

T 2 har dessutom utbildat personal som ingår i det multinationella transportkompaniet i Kosovo samt har personal i de operationer som genomförs i Afghanistan och i Liberia. Det är bra att regementet finns representerat i de viktigaste internationella operationer som försvarsmakten genomför. Därigenom tillförs regementet kompetens inför framtiden.

Överste Krister Edvardsson

Från Redaktören

Ulf Floberg

Den tidning Du nu har fått i Din hand är ett resultat av ett gemensamt beslut av dels Kamratföreningens årsmöte och dels av Chefen T2, nämligen att GÖTATRÄNGAREN skall ges ut två gånger per år. Vi börjar med att verkställa beslutet genom att ge ut detta nummer i december, för att därefter följa upp det med ett nytt nummer i juli månad. Själv är jag ännu inte helt övertygad att detta är de optimala utgivningstiderna, varken för Dig som läsare eller för oss i redaktionen. Kanske det är att föredra för båda parter att det kommer ut ett nummer i januari och ett i juli. Till det först nämnda (i så fall januarinumret) skulle vi då i redaktionen hinna få med sådant som händer fram till jul, till exempel julgudstjänsten för regementet, jullunchen, lillejul och mycket annat som nu inte kan komma med i det här numret av dels redaktionella skäl, men också av tryckerimässiga skäl. I det senare numret (i så fall julinumret) skulle då kunna införas sådant som händer från årets början och fram till semestern. Detta förefaller i alla fall för mig vara en naturligare indelning av året och förhoppningsvis ge mera aktuella tidningar sett både ur läsarens och ur redaktionens synvinkel. Var alltså beredd på att det eventuellt kan bli andra utgivningstider framgent. Jag tänker ta upp frågan med Kamratföreningens styrelse och med Chefen T2, så får vi se hur det blir. Nu till den här upplagan...

Det händer fortfarande mycket inom Försvarsmakten. När denna tidning ligger i tryckpressarna vet vi innebörden av försvarsbeslutet och har att rätta oss därefter, oavsett vad det innebär för vårt regementes del. Hur "vindarna har blåst" har väl var och en utav oss kunnat dra sina egna slutsatser. Dock får vi tillsvidare avvakta och hoppas att allt det fina arbete som gjorts och görs vid T2 inte har varit förgäves utan att utvecklingen på den inslagna vägen kan fortsätta i oförminskad takt och mot utstakade mål.

Det har väl förhoppningsvis inte undgått någon att T2 har bytt Regementschef under senare delen av 2004. Överste Jan Persson har lämnat oss efter sex och ett halvt år som chef och han efterträds av Överste Krister Edvardsson. GÖTATRÄNGAREN tackar

respektive välkomnar! Naturligtvis medverkar de båda två i den här tidningen.

Mycket ligger nu framför oss. Under år 2005 firas det att T2 funnits i Skövde i 100 år, vilket på olika sätt kommer att avspeglas under det kommande året. Även Kamratföreningen har "födelsedag". Föreningen har under år 2005 verkat i 70 år. Båda de här händelserna innebär att det är aktningstvårtider vi talar om, vilket innebär att vi har ett långt och viktigt arv bakåt att både bevara och som nu under 2005 också att manifesteras på olika sätt. Som Redaktör för tidningen Götaträngaren har jag ingen möjlighet att påverka det som skall hända, men jag lovar att förmedla så mycket jag vet om jubileumsåret efterhand som jag får reda på något. Jag lovar också att se till att våra rötter bakåt i tiden blir offentligtgjorda för läsekretsen.

Käre Läsare! Du har nu fått ett exemplar av den tidning som i fortsättningen skall utkomma två gånger per år, istället för som tidigare en. De exakta utgivningstiderna återkommer jag alltså om. Det är min förhoppning att Du tycker som jag, nämligen att två tidningar är dubbelt så roligt som en... Jag slutar med att rikta ett stort tack till alla Er som på olika sätt har medverkat så att detta nummer blivit till. Ingen nämnd och ingen glömd. Jag hoppas att Du får en trevlig stund med den här utgåvan av GÖTATRÄNGAREN. Väl mött under jubileumsåret!

Gardenparty 2004

Ulf Floberg

Som ett antal år tillbaka, arrangerades det även i år ett så kallat Gardenparty för regementets personal och deras anhöriga. Initiativtagare till detta party är major Håkan Forsberg, men han höll inte i trådarna den här gången, utan hade lämnat över uppgiften till andra krafter vid regementet.

Avsikten med tillställningen är att knyta band mellan anställda och att även ge de anhöriga en chans att träffa och lära känna varandra. Budskapet har inte gått förlorat, ett stort antal människor anlände till Regementsparken framför kanslihuset den här lördagen i mitten av augusti. Hit kom såväl pensionärer som aktiva, militärer som civila och deras familjer med barn i alla åldrar. En riktig familjefest skulle man väl kunna säga och det är mycket roligt att se att man kan ha så trevligt tillsammans.

Under eftermiddagen fanns ett brett utbud av aktiviteter för både vuxna och barn att välja emellan. Man kunde gå tipspromenad, kasta prick, sparka boll, spela spel med mera. Inte minst den uppställda och uppblåsbara hoppborgen var livligt utnyttjad. Barnen for upp och ner i hoppborgen som "skällade troll" och det var med skräckblandad förtjusning som föräldrarna såg sina telningar utnyttja attraktionen. Att barnen trivdes stod inte att ta miste på.

När både barn och vuxna lekt färdigt var det dags att avnjuta den måltid som en cateringfirma tillagat på platsen. Under hela eftermiddagen hade grilldofterna legat tunga över Regementsparken, så man kunde förstå att deltagarna efterhand blivit sugna på mat...

Förtäringen avnjöts i ett stort partytält som stod uppställt mitt framför valvet i kanslihuset. Friskt högg man in på grillrätterna och bänkade sig i tältet.

Under tiden ljöd ljuvlig musik i, och förstås även utanför, tältet. En välsjungande duo hade engagerats och som till gitarr framförde medryckande musik. Snart kunde man märka att stämningen steg och sorlet nådde allt högre höjder. Detta var verkligen ett Gardenparty i den rätta bemärkelsen.

Mot kvällen drar sig många hemåt. En del med ålderns rätt, andra för att säga god natt till barnen och instruera barnvakterna. Partyt slutade nämligen inte med lekar och förtäring i Regementsparken utan fortsatte sedan med dans och vidare umgänge i Götamässen.

För mig som besökte detta Gardenparty under några timmar på eftermiddagen verkade det att ha varit en trevlig fest som säkert bidragit till att T2:s personal och deras familjer bättre lärt känna varandra. Säkerligen ger en sådan här fest positiva effekter även i tjänsten, genom bland annat en bättre sammanhållning och bättre personkänedom.

”Tillbaka till framtiden” en lägesorientering från C GU bat.

Rickard Johansson

Årets utbildning vid grundutbildningsbataljonen startade med inryckningen av våra KB elever i mitten av januari. Därefter har resterande delar vid förbandet ryckt in under juni och augusti. Årets utbildning syftar till att utbilda delar till en Brigadunderhållsbataljon. Med anledning av FM fortsatta utveckling utvecklas dock organisationen mot en ny fältorganisation som bär mot framtidens krav på underhållsförband, vilket i sig innebär att den gamla brigadunderhållsbataljonen idag är ett minne blott.

Målet med årets grundutbildningen är att kunna understödja arméns förband vid utbildningsårets slutövning ASÖ 05. Slutövningen som genomförs i området runt Vättern utgör ett trendbrott avseende uppträdande inom ramen för internationella insatser och hanterandet av hela konfliktskalebegreppet.

Fram till juluppehållet har utbildningen koncentrerats till grundläggande soldatutbildning, förarutbildning och facktjänst. I slutet av oktober genomfördes C GU bat utbildningskontroll med ett som vanligt blandat resultat. Analysen av uppnått resultat under utbildningskontrollen ligger till grund för fortsatt utbildning.

Utöver den ordinarie värnpliktsutbildningen genomför befälet vid bataljonen en rad andra utbildningsuppdrag. Under den mest intensiva perioden i oktober-november stödjer GU bat

utbildningen av våra internationella förband. Detta ställer höga krav på planering och flexibilitet hos personalen. Arbetsbelastningen är stundom under hösten mycket hög. De yngre befälen tvingas därigenom ta ett större ansvar för såväl planering som genomförande av komplicerade övningsmoment.

Anmärkningsvärt och betungande för befälet vid bataljonen är det bristande materielläget som råder. Orsakerna till materielbristerna är flera och kommenteras ej ytterligare i denna skrift. Konstateras kan, att befälet trots detta, oförtrutet arbetar mot vårt gemensamma slutmål. För mig som ny vid regementet har detta tålmodiga arbete i både uppforsbacke och motvind imponerat på mig.

Under hösten anlände så försvarspropositionen som i sig enligt mitt förmenande innehöll ett viktigt och positivt budskap, nämligen målbilden för vår nations och således Europas nya stridsgrupp (EU Battlegroup). För första gången på mycket länge kan vi enas kring en gemensam målbild som både politiskt och militärt är efterfrågad. Detta innebär att grundutbildningen nu kan utvecklas och inriktas mot en för FM gemensam målbild. Trots brister avseende materiel och ett begränsat personalläge finns förutsättningar att aktivt kunna påverka framtidens underhållsförband och dess utbildning. Låt oss sluta upp till detta arbete.

För mig står det helt klart, att det är ingen annan än vi själva, med vår kompetens som kan utföra detta utvecklingsarbete. I detta avseende är vi vid grundutbildningsbataljonen unika inom försvarsmakten. Resan ”tillbaka till framtiden har börjat”...

Slutligen vill jag tillönska all personal vid GU bat en riktig god jul och ett gott nytt år!

Väl mött igen på andra sidan nyår efter en välbehövlig ”lång rast” längs vägen ”tillbaka till framtiden”.

Ställföreträdande regementchefen presenterar sig

Lars-Gunnar Sjölin

Inledning

Att åter få tjänstgöra på anrika Göta Träng känns mycket bra och stimulerande i den utvecklingsprocess som regementet har framför sig. Jag återkommer till detta längre fram i artikeln.

Senast jag tjänstgjorde vid T2 var 1996-98 och då som utbildningsledare. Därefter blev jag chef för Forsvarsmaktens Rekryteringscentrum (FM RekryC) och efter den tjänstgöringen erbjöds jag jobbet som försvarsattaché under tre år. Österrike, Tjeckien och Slovakien blev de länder som jag, av C MUST, fick i uppgift att bevaka. Förberedelse tiden blev extremt kort då det formella beslutet togs 31 maj 2001 och jag redan 1 juli skulle påbörja tjänstgöringen. Det blev självklart en stor utmaning och med höga förväntningar. Det blev en annorlunda tjänstgöring som inte kan jämföras med något av de tidigare.

Försvarsattaché

Vad gör då en försvarsattaché och hur ser familjelivet ut i denna situation. Frågan är berättigad och här följer en övergripande beskrivning av vad som denna utmaning innehöll. Huvuduppgiften för en försvarsattaché är att inhämta information, analysera densamma och därefter rapportera hem till uppdragsgivaren. Vidare ska man stödja svensk försvarsindustri i syfte att möjliggöra försäljning eller förhyring av svensk försvarsmateriel. Vissa försvarsattachéer har detta som huvuduppgift och andra som andrahandsuppgift beroende på var man befinner sig i världen. För min personliga del var tyngdpunkten fokuserad kring materielfrågor.

I både Österrike och Tjeckien lanserades samtidigt JAS 39 Gripen vilket särskilt var tidskrävande. Det gällde att samtidigt att backa upp industrin och båda ambassadörerna i dessa länder. I Tjeckien vet ni resultatet, vilket är väl känt då tjeckiska piloter f.n. utbildas vid F7 i Såtenäs. I Österrike där militären förordade Gripen valde regeringen en annan lösning nämligen Eurofighter vilket visat sig minst sagt problematiskt. Ännu finns ingen Tranche 2 (vilken Österrike har beställt) att tillgå eftersom de fyra projektländerna Tyskland, Storbritannien, Spanien och Italien ännu inte enats om hur denna maskin skall se ut. Dessutom, trots mer än tio års utvecklingsarbete, så får man fortfarande klassa Tranche 1 som prototyp, då många barnsjukdomar fortfarande gör att planet inte är operativt. I Slovakien startade vi under våren 2004 upp ett motsvarande projekt. Utöver projektet för JAS 39 Gripen löpte i de tre länderna ett flertal andra materielprojekt parallellt. Jag samarbetade utöver nätverket inom försvarsindustrin även med Forsvarsdepartementet (Fö/Mil) och Forsvarets Materielverk (Analys/Int, VO Affärsutv).

Jag avsatte ca 60 % av min arbetstid för deltagande i Gripen-projekten och övriga materielprojekt. Därutöver följde och bevakade jag den säkerhetspolitiska och militära utvecklingen inom respektive land. Tjeckien som redan blev NATO-medlem 1998 och med ambitionen att även bli medlem i EU. Slovakien som blev medlem i både NATO och EU under våren 2004 samt Österrike som blev EU-medlem samtidigt som Sverige men fortfarande behåller sin neutralitet, vilken är inskriven i grundlagen. Jag kände väl till förhållandet i Österrike då jag 1992-93 fick förmånen att studera vid försvarsakademien i Wien. Först nu inom ramen för försvarsreform 2010 är förändringar på gång. Österrike har för avsikt att liksom Sverige övergå till en insatsorganisation med internationella insatser som högsta prioritet. Österrikarna ligger tidsmässigt efter oss och införandet av ett motsvarande NBF-system finns inte på agendan.

Tjeckien är en trogen NATO-medlem men väljer i vissa stycken sin egen väg. Ett bevis på detta är bl.a. valet av Gripen (jämför Polens val av F16). Tjeckien är ett land med kvalificerade NBC förband vilka SkyddC fick möjlighet att samverka med under 2003. Det åstadkoms genom att vi tillsammans med Österrike startade ett utbytessystem för officerare där även Tjeckien ingår. För övrigt har inte Tjeckien (liksom Slovakien) som gammal WP-nation det lätt att ställa om sig till NATO- och västligt tänkande, men ambitionen är hög och man är på god väg att lyckas.

Slovakien, med stöd av USA och flera andra NATO-länder, arbetade intensivt under 2000-2004 med att uppfylla kravkriterierna för att bli NATO- och EU-medlem. Ett eventuellt NATO-medlemskap har när det gäller de gamla WP-medlemsländerna relativt lite med militär kapacitet att göra utan är snarare ett rent politiskt beslut (anpassning). Slovakien är liksom Tjeckien av naturliga skäl Nato-lojala och stöttar särskilt USA i sitt engagemang i Irak. De har för övrigt ett gemensamt förband i KOSOVO. Båda dessa länder har ett stort förtroende för vårt svenska försvar och hur Sverige avser utveckla sitt framtida försvar. Svensk försvarsmateriel står dessutom högt i kurs. Ambassadör Cecilia Julin i Slovakien jämte undertecknad organiserade ett försvarsmaterielseminarium i Bratislava våren 2004 där ett 10-tal svenska företag deltog liksom närmare 20 stycken slovakiska. Det blev ett bra nätverksbyggande, vilket också var syftet, mellan de svenska och slovakiska företagen som förhoppningsvis kommer att gynna parterna.

De officiella besöken från Sverige är ett annat område försvarsattachén har att planera och delta i. Under våren 2002 besökte kungaparet och försvarsministern Slovakien som exempel. Försvarsministern liksom Överbefälhavaren, Arméinspektören och representanter ur Försvarshögskolan m.fl. besökte under min tjänstgöringstid Tjeckien och Österrike. Själv deltog jag flera gånger per år vid motsvarande s.k. motbesök i Sverige.

Mina kontakter inom respektive försvarshögkvarter samt med de politiker vilka främst var sakansvariga inom försvarspolitiska området, blev naturligtvis mycket intressant. Men även alla de besök vid förband som jag genomförde under de tre åren gav mersmak. Att få jämföra verkligen ute på förbanden och vid övningar med den teoretiska bild jag och mina attachékollegor fick inom

högkvarter och ministerier var ovärderlig och nödvändig. Vid de tillfällen när jag ensam besökte förbanden gavs möjlighet att i detalj diskutera särskilt viktiga frågor. Alla värdar, oavsett land, var mycket öppna och informativa. Vårt kära fosterland har ett mycket gott anseende hos dessa tre länder och inte minst sett ur ett militärt perspektiv.

Anna-Lena och jag inför en mottagning i vår bostad

Familjen

I augusti 2001 var vi alla på plats i Wien. Familjelivet inom attachéjobbet blev både utvecklande och är understundom pressande. Våra tre barn studerade vid svenska skolan i Wien. För tonåringarna blev det kanske inte lika spännande som för vår yngsta dotter Elin (nu 9 år). Båda tonåringarna fick läsa via distans genom Sofia skolan och Värmdö gymnasium i Stockholm. Det innebar många timmar framför datorn (Internet) då ingen undervisning erbjöds. Det krävs självdisciplin och klarar man det blir resultatet bra. Det fanns en mentor som gav stöd men som sagt ingen undervisning. Efter ett år flyttade äldsta dotter Lisa hem och slutförde sin gymnasiala utbildning och

sonen Erik flyttade hem efter två år och påbörjade sina gymnasiala studier i Skövde. Min fru Anna-Lena studerade del av tiden tyska men det sociala ansvaret som attachéfru var tidskrävande. Det fanns för henne mer på programmet än vad tiden medgav. För oss båda vuxna, inom ramen för vårt gemensamma arbete och ansvar som attachépar, blev veckorna tidsmässigt omfattande, innehållsrika och intensiva. Ur representationssynpunkt krävdes deltagande under i snitt tre kvällar per vecka. Mottagningar och middagar är instrument för att knyta kontakter och inhämta information. Har man sedan tre länder att bevaka så förstår var och en att det inte fanns mycket fritid till övers. Resterande tid ägnades därför åt barnen.

Vi är sammantaget naturligtvis nöjda och många erfarenheter rikare. Vi hade önskat att det fanns mer tid över för att resa och besöka alla de vackra platser som finns i de tre länderna inklusive närområdet. Den kulturintresserade finner i Centraleuropa en uppsjö av sevärdheter. Men som sagt efter en lång arbetsvecka var det ganska naturligt att ägna helgen åt familjeliv i Wien, vila och återhämtning. Vår sommarsemester tillbringades i Sverige vilket kändes skönt, "borta bra men hemma bäst".

Det finns mycket mer att förtälja om denna något annorlunda tjänstgöring men avdelat utrymme i Göta Trängaren är mer än väl förbrukat. Jag står självklart till förfogande om intresse finns för fördjupning inom detta yrkesutövande.

T2 och framtiden

I min roll som ställföreträdande regementschef har jag bl. a. ansvaret för vissa projekt inom ramen för försvarsbeslutet -04. Under del av hösten fokuseras arbetet i mångt och mycket på att förbereda utvecklingen av regementet och då, för min del, att planera Motorskolans samt underhållsavdelningens (del i Bas Uh-skolan inom Halmstadsskolorna - FM HS) flytt till Skövde. Motorskolan (numera försvarsmaktgemensam) skall påbörja sin flytt till Skövde vid årsskiftet och vara i drift (50 %) redan till sommaren. År 2006 ska skolan vara i full drift. Vårt mål är att underhållsdelen ur Bas Uh-skolan ska påbörja sin verksamhet redan nästa år men den bedömningen är kanske för positiv. Del av den utbildning som idag finns inom FM HS kommer att överföras till regementet. Men exakt när detta sker är för närvarande svårt att fastställa. Vår strävan är att få en tidig lösning så att utbildningen senast 2006 kan finnas inom C T2 ansvarsområde.

Avslutningsvis sett från min horisont står vi åter inom Göta Träng inför stora utmaningar. Regementet skall utvecklas mot en försvarsmaktgemensam plattform i logistik och den internationella verksamheten med allt vad det innebär för vårt funktionsansvar med försök, utveckling och utbildning kommer att få högsta prioritet. Att få möjligheten att medverka i denna dynamiska process ser jag som både utmanande och stimulerande.

*Avanmälan och avtackning hos Stf Gst-Chefen
Genlt Wolfgang Spinka*

Stabschefen presenterar sig

Anders Eriksson

En 44-årig sörmlänning som lystrar till dopnamnet Anders Wilhelm Eriksson (anders.v.eriksson@mil.se). Far till två underbara barn Evelina 17 år och Carl 15 år, vilka för övrigt delar mitt intresse för idrott.

Inledningsvis började min militära karriär med värnpliktstjänstgöring på T1 i Linköping 1979. När jag ryckte in i "lumpen" hade jag inte det minsta intresse av att bli officer, det var bara ishockey som gällde. Värnpliktstiden på "Gardes-trossen" var dock en mycket positiv upplevelse, mycket tack vare bl a mj Sigvard Hallendorf och kn Magnus Dahl.

Den militära skolutbildningen började undertecknad med att genomföra den första officerskursen inom nya befäls ordningen (NBO) 1981-1983. Första kontakten med T2 blev fänriksutnämningen i juni 1983. Därefter har livet gått vidare med trupptjänst på trafikplut, skolkomp, Chef första KB-förstegsplut och slutligen som kompch på Mariebergs komp 93/94. De militära skolorna har kommit efterhand med Karlberg, US, MHS AK och slutligen chefsprogrammet (CHP) 94-96. Min erfarenhet avseende roller i gårdagens krigsorganisation är C Trafikplut/IB47, C Luhkomp/IB 2 och C UH-bat/IB 2. En händelse som jag aldrig glömmer är förmånen att få ha genomfört en "hederlig gammaldags KFÖ" (6 veckor i "skarp" befattning) som C Trafikplut på IB 47.

Därefter

Efter genomfört CHP 1996, tillträdde jag tjänsten som kurschef på UHC/US för dåtidens KHS HK (motsv. TSR, TSK, TAP). I samband med att

US flyttade till FMHS/Halmstad 1999 upphörde min kommendering. Nästa steg i karriären blev två år på HKV/krigsförbandsledningen (KRI UH). Där arbetet i huvudsak bestod i försvarsmaktsplanering och till en del typförbandsutveckling avseende kommunikationsförband. Trots uppväxten i Södermanland, några år i Östergötland har Skaraborg och Skövde alltid dragit. Erbjudandet om att få vara med och starta upp en garnisonsenhet (samordning av bl a säkerhetstj, miljöarbete, idrottsverksamhet, företagshälsovård mm) i Skövde lockade. Sommaren 2001 påbörjades arbetet på GarnE/P4. Det blev tre händelserika och otroligt positiva år med ett för mig delvis "nytt" ledarskap. GarnE består av c:a 110 personer varav c:a 60% civilanställda.

Hösten 2003 kom erbjudandet om att få tillträda som stabschef på T2. Den första tanken som dök upp i huvudet var kn CG Palm, övlt Ljungné, övlt Thunberg, övlt Jansson, övlt Otterberg, är det redan dags för mig??? Skämt åsido, med stolthet och ödmjukhet kom svaret snabbt – JA hemskt gärna!

Slutligen

Efter att ha varit "borta" från T2 i 10 år känns det bra att vara "hemma" igen. Arbetet som stabschef är något jag verkligen ser fram emot. Att tillföra något nytt i en organisation som redan idag fungerar på ett bra sätt är inte lätt. Under åren som officer har jag dock fått en viss erfarenhet vad gäller utveckling av nya verksamhetsledningssystem (VHL), nya organisationstrukturer samt omorganisering. Inom bl a dessa områden hoppas jag kunna bidra med nya tankar och idéer. I tider som dessa när Försvarsmakten står inför stora organisations- och uppgiftsförändringar är det ibland lätt att glömma arvet. Därför är det med stolthet som jag även ikläder mig rollen som sekreterare i regementets kamratförening. Slutligen vill jag framföra mitt tack till min företrädare övlt Jan-Håkan Otterberg som genom sitt introduktionsprogram, gjort den första tiden som stabschef enkel.

Till sist ett citat från min första bataljonchef Genlt Curt Sjöö, vilket även jag själv försöker leva upp till "det är inte förbjudet att ha roligt i armén".

Personalchefen presenterar sig

Mats Billing

Bakgrundsbeskrivning

En kortfattad beskrivning av mig själv skulle kunna vara; 44-årig idrottsintresserad Skövdebo sedan barnsben som halkade in på den militära banan av en tillfällighet.

Det föll sig så sedan jag under min gymnasietid hade två stycken officerare i klassen som talade väl om officersyrket. En av dessa var Stig Jonsson (numera Tedfeldt-Jonsson) f.d T 2-officer och han var mig behjälplig när det var dags för mönstring. När man då ville göra sin värnplikt i Skövde med hänsyn till sitt handbollsspel i IFK Skövde så var det bra med lite råd. Att det då blev T 2 är inget som jag ångrar idag. Dock ska tilläggas att efter värnplikten blev det först en sväng ned till Eksjö och första steget in i officersyrket på I 12.

Vad har då Mats Billing sysslats med innan han hamnade in i personalspåret? På några rader skall jag försöka att beskriva 26 års tjänstgöring i försvarsmakten.

Jag anser väl mig själv som en generallist inom det nya logistikbegreppet då jag under mina år på T 2 tjänstgjort inom alla tjänstegrenar. Dessutom har jag tjänstgjort i Mellersta Östern under ett år och var med i flyttningen av underhållsskolan från Skövde till Halmstad 1999.

I samband med att jag fick inriktning (hösten -98) att tjänstgöra i Halmstad under två år så gjordes det också upp en individualplan som sträckte sig

till 2002 där personalchef T 2 var min kommande uppgift. Efter att personalledningsutbildningen blivit framflyttad ett år så blev startpunkten för personalchefsrollen juni 2003 istället. Det blev ingen mjuk inkörningsperiod då min företrädare gick i särskild pension 1/5 -03. Men med bra medarbetare och en väl fungerande organisation så tycker jag att det gått förvånansvärt bra att komma in i den nya rollen.

Som lite kuriosa så var Kent Johansson (f.d. personalchefen) min plutonchef under värnpliktstiden, så man kan väl anse cirkeln är sluten.

Framtiden inom personalarbetet

Vilka frågor tänker då den nya personalchefen driva i framtiden?

En bland de viktigaste uppgifterna vi har framför oss i närtid är fastställande och bemanning av T 2 organisation som skall gälla från 2005. I detta arbete skall vi försöka skapa en organisation som vi kan arbeta i med enbart små justeringar under flera år. Det är också väldigt viktigt att vi får till oss den kompetens som vi idag har brist på från nedläggningsförbanden.

Vidare så är jag övertygad om att vi på sikt måste ha en väl fungerande individualplanering. Denna kommer att vara en av förutsättningarna för att T 2 skall kunna lösa sina verksamhetsuppdrag. Detta hävdar jag på grundval av bl.a. att ett betydligt större ansvar vad avser bemanning vid internationella insatser kommer att åläggas oss. Individualplaneringen skall genomföras med organisationens behov i fokus och där individernas önskemål skall tas tillvara i stor utsträckning som möjligt.

Tydlighet och öppenhet är två nyckelord för mig som förhoppningsvis kommer att återspegla hur jag agerar i personalchefsrollen. Att jag i vissa situationer uppträder med en viss form av ironi hoppas jag inte uppfattas som alltför negativt, då min mening inte är att såra någon.

Avslutningsvis är min förhoppning att jag i min roll kan bidra till att T 2 även i fortsättningen anses som en bra och trevlig arbetsplats.

Personalia

Ola Ottosson

Utnämningar

Till **majorer nivå 3** har utnämnts 2004-06-18
Johan Martinsson, Peter Wase och
Michael Kastbom

Till **major nivå 4** har utnämnts 2004-06-17
Magnus Pantzar

Till **kaptener** har utnämnts 2004-06-22 Andreas
Simon, Anders Eriksson, Markus Gannerud,
Tobias Hörnqvist och Anna Söderqvist

Till **löjtnanter** har utnämnts 2004-07-01 Björn
Andersson, Martin Albansson, Rickard Thörn,
Magnus Hammar-Borsch, Dennis Löfvenborg,
Jonas Bondesson, Rikard Sveder och
Erica Karlsson

Till **fänrikar** har utnämnts 2004-06-22 Maria
Lackner, Pontus Olsson, Mattias Svensson,
Per Larsson, Jonathan Holkko, Martin Eliasson,
Jesper Elgeskog, Tomas Niska, Mattias Hansson,
Karl Hoff och John Olsson

Rekrytering

T 2 har 16 aspiranter på yrkesofficersprogrammet
(YOP) 2003-2005 som kommer att fullfölja sin
utbildning, men som tyvärr inte kommer att
anställas med anledning av FB 04 och
uppsägningarna av officerare i Försvarsmakten.
Rekryteringen till YOP 2004/2006 och 2005/2007
genomförs ej enligt beslut inom ramen för FB
04.

Nyttillkommen personal

Sjuksköterska Eva-Marie Forsberg från P4 till
sjukvårdsskolan

Utlandstjänstgöring

T 2-personal har som vanligt en efterfrågad
kompetens på den internationella arenan.
Många viktiga och betydelsefulla erfarenheter
tillförs regementet genom dessa insatser.

Lt Magnus Hammar	LA 02 Liberia
Lt Arne Svanberg	KS 10 Kosovo
Lt Richard Thörn	KS 10 Kosovo
Lt Erik Johansson	KS 11 Kosovo
Fk Anna Björsson	ISAF Afghanistan
Övlt Lars Pålsson	EB 01 Bosnien
Lt C-G Pettersson	EB 01 Bosnien
Kn Krister Liljendahl	EB 01 Bosnien
Kn Mats Fransson	EB 01 Bosnien
Civ/ RO/mj Lothigius	EB 01 Bosnien
Fk Carl Hagman	EB 01 Bosnien
Mj Lennart Eriksson	EB 01 Bosnien

Reservofficersinformation

Peter Dahlberg

Reservofficersutbildning

Inte heller under detta året har det varit någon traditionell reservofficersutbildning på T 2.

Anledningar till detta är ekonomiska, samt att verksamheten vad gäller förbanden i insatsorganisationen varit låg.

Just nu finns det inte någon träff inplanerad mycket beroende av att ett nytt arbete med insatsorganisationen kommer att starta under våren 2005.

Tjänstgöring vid T 2

Vi har även under detta år fått mycket hjälp i utbildningsarbetet av våra duktiga reservofficerare. Totalt 9 reservofficerare har tjänstgjort i GRO.

Utöver detta har vi också fått hjälp vid genomförandet av övningsserien.

Vi tackar för ett mycket gott arbete!

Avtalsnytt

Från 2004-04-01 fick vi ett nytt reservofficersavtal med bl a justering enl följande:

Befattningsnivå i KRO individuell lön:

Nivå	Belopp
3	28 950
4	25 850
5	22 100
6	19 950
Fänrik (år 2-3)	16 900
Fänrik (år 1)	16 600

Några nyheter jämfört med gamla avtalet är:

- kopplingen mellan KRO-löner och GRO, är borttaget. Detta innebär att den reservofficer som tjänstgör i GRO skall inplaceras i lön utifrån den befattning som han/hon skall bestrida.
- för varje anställningsår, i insatsorganisationen, som förflutit utbetalas en premie om 4 500 kronor i efterskott. M a o alla nya avtal, och avtal som skrivs om, skrivs efter dessa regler.

Information med anledning av kommande omstrukturering

Uppsägning av reservofficerare kommer i nuläget ej att tillämpas. Insatsorganisationens personalramar medger inte att alla RO erbjuds en befattning och därmed ej heller tjänstgöringsmöjligheter i insatsorganisationen. Begränsningarna påverkar dock inte möjligheterna till tjänstgöring i GRO eller i utlandsstyrkan. Bemanning av den nya insatsorganisationen skall vara klar senast 2005-09-01.

De RO som inte får en plats i insatsorganisationen men är anställda enligt aktuell förordning och aktuellt avtal, skall från och med det datum då tidigare anställningsperiod upphör, erbjudas en anställning utan tjänstgöringsskyldighet som sträcker sig längst t o m 2007-12-31.

Övrigt

Våra två nya fänrikar som genomfört den nya reservofficersutbildningen genomför nu det s k fänriksåret för att 2005 anställas i insatsorganisationen.

Efter många år utan att ROK 5 (till kapten) har genomförts var det nu tänkt att utbildningen skulle starta men så blev inte fallet. Oklart med behov kopplat till insatsorganisationen var motivet. Då all nivåhöjande utbildning för yrkesofficerare är inställd hösten 2005 torde det bli likaledes för ROK 5. Vi återkommer med information.

Ni som är intresserade av utlandstjänstgöring kontakta Internationella avdelningen eller Personalsektionen, mj Ola Ottosson, för aktuell info.

Besök gärna T 2 hemsida www.t2.mil.se där vi kommer att informera över tiden om RO verksamhet.

Har Du frågor och funderingar är Du som alltid välkommen att kontakta mig.

Tfn: 0500-46 52 06, peter.dahlqvist@mil.se

In Memoriam

Magnus Bruzelius

Generalmajoren Magnus Bruzelius, Solna, har avlidit nyligen fyllda 92 år. Han föddes i Nosaby i Kristianstads län. Föräldrarna var majoren vid Norra skånska infanteriregementet Fritz Bruzelius och hans maka Gurli född Christenson. Sedan Magnus maka Mary Anne, född Grafström, avlidit 2001 sörjdes han närmast av döttrarna Anne Bruzelius och Marie-Louise Bruzelius med familj. En riktig saga om den unga fänriken som gifte sig med grannregementchefens dotter!

Magnus Bruzelius blev kavallerist och placerades efter officersexamen som fänrik på Norrlands dragoner, K4 i Umeå. 1939 omplacerades han till K1 i Stockholm. Där deltog han i de första försöken 1941 med "Snabba trupper". Han gick igenom Krigshögskolan 1941-43 och placerades som generalstabsofficer vid Arméstaben.

Efter trupptjänstgöring på Södra skåningarna, I7 i Ystad, tjänstgjorde Magnus Bruzelius från 1952, då major i generalstabskåren, som chef för Försvarstabens kvartermästaravdelning där ansvaret för logistik och underhållstjänst i försvaret låg. Han gick Försvarshögskolan 1951 och blev ledamot av Krigsvetenskapsakademien 1979.

1955 påbörjade Magnus Bruzelius en utveckling där senare flera kavallerister med generalstabsutbildning följt efter, från underrättelsetjänst till underhållstjänst. Efter att ha varit sekundchef vid livhusarerna, K3 i Skövde, under en för regementet kritisk period 1955-59 blev Magnus 1962 chef för regementet T2 i samma stad. Överstebefordran hade kommit 1960 då Magnus tjänstgjorde i Etiopien. Åren 1965-72 var han slutligen Tränginspektör och överste av 1:a graden. Därmed hade han återigen, 23 år senare, ansvaret för en stor del av Försvarsmaktens logistik och underhållstjänst.

1972 utnämndes Magnus Bruzelius till generalmajor när han påbörjade tjänstgöringen som chef för den svenska delen av övervakningskommissionen NNSC i Korea. Den graden fick han, till skillnad från de flesta andra svenska innehavare av befattningen, behålla när han återvände hem 1973.

Sekundchefstiden på K3 innebar en hård kamp för kavalleriets och regementets överlevnad. Med grunden i 1940-talets "Snabba trupper" och studier av franska motoriserade spaningsförband i Västtyskland 1955 byggde Magnus med mycket knappa resurser upp de helt nya motoriserade spaningsskvadronerna. Tillsammans med andra av honom initierade framåtblickande förändringar innebar det inte bara det att K3 består än idag och nu utgör viktiga komponenter i vårt kommande insatsförsvaret.

Magnus Bruzelius var alltid intresserad av utrikes erfarenheter. Från 1959 var han under tre år chef för den svenska arméofficersgrupp som bland annat organiserade upp den etiopiska försvarsstaben. Den etiopiske kejsaren utnämnde honom då till Kommendör av Etiopiska Menlik Orden. Intresset för Etiopien bestod. Magnus var ständigt medlem i Svensk-etiopiska sällskapet och dess ordförande 1969-72.

Under Biafra-krisen 1968 var Magnus Bruzelius chefsdelegat för den av Svenska Röda Korset organiserade insatsstyrkan där. Han hade tidigare under 1950-talet suttit i tre år i Svenska Röda Korsets överstyrelse.

Ytterligare samarbete med Röda Korset blev det när han 1974 under sex år utsågs till att organisera och leda den av Sverige uppsatta FN:s Beredskapsstyrka för katastrofinsatser. Beredskapsstyrkan blev en stor framgång för Magnus och förde honom vida omkring i världen.

Magnus Bruzelius var alltid intresserad av de människor han mötte. För många av oss yngre blev han en effektiv mentor långt innan det begreppet pånyttföddes under senare tid. Som chef på olika nivåer upplevde vi honom som iderik och pådrivande. Sedan man väl lärt sig att viktigare frågor inte borde dras upp före lunch blev alltid samarbetet gott. Han hade en konstnärlig ådra som han ofta visade och också pedagogiskt utnyttjade i tjänsten för att med teckningar eller akvareller illustrera sina nya idéer.

Magnus Bruzelius var en chevaleresk damernas riddare av den gamla stammen. Han deltog gärna i det sociala livet och akademiens sammankomster. Många kan glädjas åt minnen från generösa middagar i hemmen i Skövde, Danderyd och Solna.

En mycket idérik, noggrann och arbetsam man, som under ett långt, innehållsrikt liv hann göra mycket gott för sina två truppslag och Sveriges försvar men också för människor i nöd ute i världen har lämnat oss.

Börje Wallberg
Tränginspektör 1974-83
Ordförande i Svenska Röda Korset 1981-87

In Memoriam

Lars Weghagen

Lars Weghagen avled den 7 september 2004 efter en längre tids sjukdom.

Han var född 1940 och uppvuxen i Vegby söder om Ulricehamn.

Efter att ha genomfört huvuddelen av sin värnplikstjänstgöring vid T4 i Hässleholm antogs han som officersaspirant vid trängtrupperna och avlade officersexamen 1963 vid Kungliga Krigsskolan Karlberg och utnämndes samtidigt till fänrik vid trängtrupperna med placering vid T4. 1988 utnämndes Lars Weghagen till överste-löjtnant. Utöver obligatorisk officersutbildning tillägnade han sig en bred kompetens genom att delta i kurser inom olika ämnesområden. Därav kan nämnas: 2-årig förvaltningsutbildning (1982-84), kurser för press- och upplysningschefer, säkerhets- chefsutbildning, ADB-utbildning m.m. Minst lika stor bredd uppvisar Lars Weghagens meritlista över olika befattningar inom trupp-, lärar-, och stabs- tjänst.

Utav dessa kan nämnas : Chef för Armens motorskola, avdelningschef vid US och UhC, bataljonchef, tjänstgöring vid Arméstaben och Swedint.

Dessutom tillbringade Lars Weghagen långa perioder utomlands i olika internationella uppdrag. I Libanon tjänstgjorde han 1981-82 som chef för det svenska sjukhuskompaniet samt 1987-88 som transportledningschef (CMOVCON) i UNIFIL:s högkvarter. 1991 arbetade han för UNICEF i Somalia under 3 månader. Under perioden 1994-96 tjänstgjorde han i flera befattningar på Balkan bl.a. som EU-monitor och enhetschef. 1999 avgick Lars Weghagen med förtida pension.

Efter de första officersåren i Hässleholm flyttade familjen Weghagen 1971 till Skövde och Lars fick T2 som "hemmaförband".

För ett år sedan samlades "Kurs 63 träng" på T2 i anslutning till regementets dag för att celebrera 40-årsdagen av officersexamen tillsammans med våra hustrur.

Alla kände vi stor glädje över att Lars och Gunnel kunde delta i vår gemenskap, trots att Lars hälsa var kraftigt nedsatt. Vi insåg nog inte hur allvarligt läget var och att vårt jubileum skulle bli det sista mötet med Lasse för många av oss. Ett år senare har Lars för alltid lämnat vår kamratkrets.

En minnesruna medger inte en rättvisande bild av Lars, därtill var han en alltför mångsidig och generös människa, men jag vill ändå försöka att återge några av de minnen jag har av kamraten och människan Lasse.

För tio år sedan tjänstgjorde Lars och jag samtidigt på Balkan. Lars ingick i EU:s observatörsgrupp. Vid några tillfällen samarbetade jag som nordisk samverkansofficer med observatörernas högste chef. Helt osökt uttalade han sin stora uppskattning både av Lars som person och av det arbete han utförde. Det finns många positiva vittnesbörd från människor som haft förmånen att samarbeta med Lars, särskilt i internationella sammanhang där Lars ofta ställde sig själv och sina kunskaper till fredens och de humanitära insatsernas förfogande.

Eftersom han själv var öppen, ärlig och uppriktig ville han alltid tro andra om gott, något som stundom ledde till besvikelser, vilka han emellertid oftast kunde hantera på ett konstruktivt sätt med hjälp av sitt goda humör och sin optimism.

Genom åren behöll han en ungdomlig och positiv nyfikenhet på allt vad livet erbjöd.

Han förvärvade därmed anseende i många kunskaper inom många vitt skilda områden såsom botanik, filateli, fotografering, släktforskning med mera. Denna mångsidighet i kombination med hans öppna och glada personlighet gav honom många goda vänner, såväl inom skilda delar av det svenska samhället som över hela världen.

Vi är således många som delar sorgen och saknaden med Lars familj.

"Kurs 63 träng" bevarar med tacksamhet våra minnen av Lars; minnen fyllda av vemod men främst av den glädje han spred med sin humor och sin värme.

Alv Svensson

Ny reserv-officersutbildning

Staffan Johansson

Länge har man arbetat för att ta fram den nya reservofficersutbildningen. Olyckligtvis fick man bara praktisera den två utbildningsår i.o.m. FB04. T2 tog möjligheten att skicka två aspiranter till Halmstad för att ta examen som reservofficer i försvarsmakten. Undertecknad och RO/Fk Johan Eliasson blev slutligen de två utvalda.

Skillnaden gentemot yrkesofficersutbildningen är till faktum ett års utbildning. I verkligheten en mycket mer komprimerad och intensiv utbildning. Yrkesofficeren läser 40 poäng (40 veckor) allmän officersutbildning tillsammans med de övriga försvarsgrenarna och 40 poäng funktionsinriktad utbildning. Reservofficerarna läser 10 poäng allmän officersutbildning (engelska, idrott & hälsa, taktik, teknik, statsvetenskap, ledarskap m.m.) och 30 poäng funktionsinriktad utbildning (tillsammans med yrkesofficerare från armén och flygvapnet).

Den funktionsinriktade utbildningen är förlagd till Halmstad och Bas och Underhållsskolan (läs Stefan Sahlström). Det är en mycket bred utbildning som leder till drivmedelsinstruktör, skjutledare bana och fält, NBC-tjänst, grundläggande sjukvård, vatten- och förplägnadstjänst, transportledning och en hel del vapentjänst. Reservofficerarna missade dock utbildning i mintjänst till skillnad från yrkesofficersaspiranterna.

Efter en pampig examen på fredagen och en mycket trevlig fänriksbal på lördagen påbörjades flytten till Skövde under söndagen, då arbetet kallade på måndagen. Samma dag inleddes det som kallas obligatoriskt tjänstgöringsår. Detta för att reservofficeren skall få möjlighet att praktisera sina nyförvärvade kunskaper och för förbandet att se var man vill placera honom i sin insatsorganisationen. Efter detta år kastas vi ut vind för våg i det civila mörkret igen. Reservofficeren får därefter anställas i max tre år under en åttaårsperiod vid ett förband alt. utlandstjänstgöring.

Löjtnant fick stipendium 2004

Eva Nilsson

I samband med Regementets dag tilldelades löjtnant Björn Andersson Kungliga Göta trängregementets kamratförenings stipendium på 5000 kr.

Motiveringen, skriven av chefen för underhållskompaniet, major Ann-Katrine Eriksson, lyder:

"Björn har på slagfältet slagits för underhållstjänsten på ett sätt som är mer än vad man kan förvänta sig av en ung officer. Björn har under året agerat som förbandsinstruktör inom funktionen tanknings- och laddningsomgång (TOLO). Som förbandsinstruktör TOLO får man ofta agera med pondus och kraft gentemot kunden, befäl ur Mekbataljonen. Detta har han löst på ett mycket bra sätt. Han har också, trots sin ringa ålder, på ett mycket moget och genomtänkt sätt stöttat plutonen, och i synnerhet chefer, på olika nivåer. Björn är också den på kompaniet som först anmäler sig när någon behöver hjälp."

Pengarna ska användas för personlig utveckling inom underhållstjänsten.

Ett besök i Paradiset...

Ulf Floberg

Vi har besökt Paradiset... Nja, kanske inte riktigt, men vi har i alla fall besökt Paradissjön...

Vi, det vill säga personalen på Skövde Garnisonsmuseum, tillsammans med andra som under året lagt ner arbete vid museet bjöds på en utflykt där även anhöriga fick delta.

Utflykten var inte särskilt lång, endast några kilometer, närmare bestämt några kilometer ut på Garnisonens övningsfält och ut till den där anlagda fågelsjön Paradissjön. Sjön har tillkommit på initiativ av välkände fågelskådaren Göran Lundin med flera eldsjälar någon gång på sjuttioalet. Platsen är, trots att den är belägen mitt på ett övningsfält, mycket idyllisk och ligger så att det är lätt att ta sig dit med bil för att studera fågellivet. På

här fina stunden vid Paradissjön tillsammans med alla fågelarter, har blivit en upplevelse rikare och helt säkert kommer i alla fall jag att återvända dit. Det var nästan som Paradiset...

platsen fanns ett fågelskådartorn uppbyggt och vi besökare kunde studera fåglarna utan att de stördes.

Vi hade också en guide med oss. Rolf Edvardsson berättade sakkunnigt för oss om de olika arternas egenheter och många var de arter som han visade oss där vid sjön. Svan, and, sothöna, strömstare, tofsvipa, bara för att nämna några. Han berättade också, att sjön då och då gästas av trana och häger. Vi frågade Rolf Edvardsson om hur fågellivet påverkas av stridsfordon och annan verksamhet runt sjön. Han menade då, att detta inte påverkar fåglarna överhuvudtaget. Fåglarna har sitt liv och militären sitt och lever i harmoni med varandra.

Vi tillbringade timtal vid den intressanta lilla fågelsjön och här var så tyst och rogivande att vi nästan stod där och viskade till varandra. Tänk att ha en fågelsjö mitt ute på övningsfältet och att där, på ett så enkelt sätt, kunna komma nära fågellivet. Ja, när jag tänker efter, det ligger nog en del i detta med Paradiset ändå...

Efter att ha idkat fågelskådning styrdes kosan åter mot Garnisonsmuseet där det dukades upp en läcker supé som avnjöts i gemytlig samvaro. Vi som fick uppleva den

Ing-Marie och Christer Schön...

och Björn Lippold fågelskådar

Undar on maten "smakar fågel..."

Regementets Dag 2004

Ulf Floberg

Enligt tradition arrangerades även i år Regementets Dag den sista lördagen i september. Detta är en viktig dag för alla vid regementet. Man får chansen att visa upp T2 för anhöriga, både till anställda och värnpliktiga och för intresserade skövdebor och andra tillresta. Att regementet har en fast förankring i Skövde och i trakten däromkring kan man märka på besökare som man känner igen och som årligen återkommer till T2 vid Regementets Dag. Inte minst träffar man värnpliktiga som varit inkallade tidigare år och som sedan år efter år besöker Regementets Dag. Flera kända ansikten på före detta kollegor vid regementet dyker också upp för att se vad som visas upp och för att träffa bekanta. Glädjande är också att så många från både T2: s och från andra Kamratföreningar deltar i

firandet. Detta vittnar om en god sammanhållning och om känsla för regementet och truppslaget.

Under förmiddagstimmarna kunde besökarna bese den miljö som de värnpliktiga bor och verkar i under sin tjänstgöringstid. Logement och andra kompanilokaler var öppna för besök och nog hade sängarna fått en extra "uppsträckning" på morgonen. Allt var prydligt och i god ordning.

På kaserngården och i lokaler i anslutning till den hade ett stort antal förevisningsstationer riggats upp. Så gott som alla tjänstegrenar var representerade och visade upp valda delar av verksamheten. Även andra, såsom Utvecklingsavdelningen, Internationella avdelningen och olika frivilligorganisationer hade tagit plats på arenan och presenterade sig. Alla stationerna hade utformats på ett illustrativt och pedagogiskt sätt. Allt för att de skall kunna ge besökaren en god inblick i verksamhetsområdet. De värnpliktiga som bemannade stationerna var också väl pålästa och kunde på ett bra sätt besvara uppkomna frågor från oss besökare.

"POT" (kapten P-O Thörnqvist) känns väl igen?

Skyddsmask på...

Pansar eld...

Köp en så'n här pappa...

Efter föreläsningarna inne på kaserngården var det uppvisningar i större format ute på heden framför regementet. På ett målande och beskrivande sätt föreläsades olika delar av innebörden i ordet Logistik som är T2: s huvudarbetsområde. Mycket handlar ju idag om transporter av olika förnödenheter, antingen "framåt" eller "bakåt", vilket belystes på ett informativt sätt. Åhörarna fick uppleva en "ministrid" och allt vad detta innebär av materiellt och personellt understöd.

På heden genomfördes också en stafett mellan regementets kompanier. Detta var ingen vanlig stafett, utan en med mycket komplicerade inslag. Som delmoment fanns bland annat att snabbt kunna hantera sin personliga utrustning och sitt eldhandvapen och att kunna ta hand om och transportera en skadad. Kompanilagen gav allt för att komma först i mål. Vissa gav kanske alltför mycket och genom detta krånglade till det för sig själva, men viljan och strävan i att försöka vinna var det i alla fall inget fel på. Vann gjorde Mariebergs kompanilag.

Självklart en dag som denna gjorde också Arméns Lejon ett framträdande och visade upp sina halsbrytande nummer. Redan långt före utsatt tid för uppvisningen stod åskådarna packade i täta led runt arenan för att få en plats där man kunde följa Lejonen på nära håll. Och det skall sägas, att troligen ingen gick ifrån den uppvisningen oberörd. Det är en imponerande motorcykelakrobatik som visas och den framförs på ett mycket professionellt sätt. Jag tror, att den som en gång fått uppleva Arméns Lejons uppvisning glömmer den aldrig.

Dagen avslutades med en högtidlig uppställning på kaserngården. Regementschefen, Överste Jan Persson, talade till regementets personal med huvudinriktning till de värnpliktiga och deras anhöriga. I talet försäkrade han att T2 kommer att göra allt för att de värnpliktiga skall tas omhand på ett bra sätt och att de kommer att få en god utbildning under de månader som de är inkallade till regementet. Vi som besökte T2 under Regementets Dag 2004 är övertygade om att så kommer att bli fallet.

Ni kommer väl och ser vår uppvisning på Regementets dag 2020?

BSI 1954/55 firar 50-årsjubileum på T2

Alv Svensson

Den 27 april 1954 bjöd på gråkallt och ogästvänligt väder när tjugo förväntansfulla ynglingar från olika delar av Sverige och från olika samhällsskikt för första gången steg in genom kaserngrindarna till Kunglig Göta trängregemente, eller som det vanligen kallas: T2. De hade valt att genomföra sin värnpliktstjänstgöring som befälselever vid "befälsskola I" (BSI) med motortjänst som utbildningsgren. Flertalet av dem var förtidsinskrivna och åldern varierade mellan 17 och 21 år. Deras närmaste befäl var löjtnant Lars Skeppstedt och överfurir Tage Persson. Kompanichef för skolkompaniet var olympiaryttaren kaptan Olle Stahre. Några år tidigare hade det gamla och otidsenliga volontärsystemet avskaffats som rekryteringsbas för underbefäl och underofficerare och ersatts med ett system som bättre passade in i efterkrigstidens Sverige. "BSI" ingick som en viktig del i detta nya system. Befälseleverna förväntades att efter fullgjord värnpliktstjänstgöring ta anställning inom försvaret som underbefäl. Vid denna tid rådde emellertid högkonjunktur och försvaret var inte konkurrenskraftigt, varför endast ett fåtal av de tjugo stannade kvar som yrkesmilitärer när grundutbildningen var genomförd i mars 1955. Huvuddelen spreds över hela landet inom olika civila verksamheter.

Femtio år senare, bjöd den 27 april 2004 på skönt vårväder när 9 av de före detta befälseleverna åter samlades på T2 för att celebrera 50-årsdagen av sitt inträde i försvaret.

Utav de ursprungliga 20 hade 4 avlidit , 7 hade inte möjlighet att delta på grund av vacklande hälsa eller utlandsvistelse.

Jubileumsprogrammets första inslag var en lunch på Götamässen. Lunchen inleddes med en överraskning när "jubileumsvärden" (Alv Svensson) kommenderade: "BSI; Stå upp ! Givakt !" och lämnade av till skolchefen Lars Skeppstedt , vilken hade inväntat i ett angränsande rum.

Lunchen förflöt under livligt samtal, eftersom de flesta inte hade setts på 49 år (!).

Efter lunchen presenterade överstelöjtnant Gustav Berggren verksamheten vid dagens T2, något som hör- och synbarligen väckte stort intresse hos jubilarerna. Dessutom fick de träffa regementschefen, överste Jan Persson. Därpå förflyttade man sig tvärs över Heden till det förmåliga Garnisonsmuseet, som bjöd på många hisnande "nostalg-trippar". Utanför museet väntade en buss, som med den pensionerade överstelöjtnanten Sigurd Odenö vid ratten styrde kosan till "Gamla T2", där man under fotmarsch besökte sin gamla kasern och andra minnesvärda ställen som trots de stora förändringarna fortfarande kunde kännas igen. Efter uppsittning i bussen besöktes resterna av Hasslumskogen, Karstorpsområdet och Hasselbackens skjutbana. Kvällen upptogs av en god middag samt fortsatt trivsamt samvaro på Götamässen innan det var dags att återuppliva konsten att bo på logement, vilket lyckades synnerligen väl. Påföljande dag ägnades åt en resa i Västgöta-Bengtssons spår innan det var dags att åtskiljas för denna gång, men alla deltagare var ense om att man snart borde träffas igen.

Deltagare: Lars Pommer och Eskil Landenberg (Hedemora), Göran Lönnerberg (Stockholm), Kjell Tellin (Filipstad), Stig Höglund (Töreboda), Rolf Ekelund (Strängnäs), Stig Swensson (Sjuntorp), Uno Börjesson (Västra Frölunda), Alv Svensson (Skövde), vilken tillika var arrangör av jubileet.

Garnisonsmuseet

Björn Lippold

Garnisonsmusei Vänner på ett välbesökt årsmöte

Hösten har som alltid på museet inletts i högsta möjliga tempo. Samtliga värnpliktiga skall, enligt order, ha gjort ett museebesök innan besöksdagen. Pluton efter pluton ända upp till fem om dagen anländer, med mycket trevliga, nyfikna samt sakkunniga ungdomar. Först kommer Göta Trängregementets besöksdag och helgen efter ligger Skaraborgarnas besöksdag. Som vanligt är museet just under besöksdagarna ett hett eftertraktat mål och där utgör naturligtvis soldatregistret inget undantag, utan då tar man vara på möjligheten att söka efter slakten. I år visade sig också databasen med ca 6000 av de ca 20 000 bilder som vi ställt upp i museet vara en populär plats, där sökte många bilder på sig själva eller anhöriga.

Vad som också var glädjande var att Trängklubben förlade sitt höstmöte dagen innan regementets dag till Garnisonsmuseet och även då bokade jubileumsårets höstmöte 2005 på museet.

Hösten har även fört med sig att vi i Skövde Lokal TV "Öppna Kanalen" vid tre tillfällen har kunnat visa filmen från T2:s 100 års firande, vilket hos många har varit uppskattat att döma av alla de positiva reaktioner vi fått.

Arbetet under hösten har även inriktat sig på att komma ut med en hemsida på internet som handlar om museet. Denna kostnad har Garnisonsmusei Vänner helt stått för och vi hoppas att sidan skall vara igång till 1 december. I nästa Göta trängare kommer jag att meddela adressen där ni kan få information om det som kommer att hända på Garnisonsmuseet.

Vi kommer även i höst att inleda ett samarbete med Radio Skövde där Ni som är uppmärksamma kommer att höra program som handlar om just vår verksamhet, kanske någon redan hört de första programmen vi spelat in. Dessa hörs långt utanför Skövde tätort varför även Ni som bor runt om i landskapet skall försöka lyssna på frekvensen 93,3. När hemsidan är igång hoppas jag via den kunna meddela när vi sänder i radion.

Höstens föredragserie "Museiprat" har verkligen slagit väl ut. För fulla hus har vi vid tre tillfällen haft mycket intressanta kåserier. Vid det första tillfället med avgående regementschefen översten Jan Persson fick åhörarna följa med på en resa genom tid och rum och uppleva såväl forna Jugoslavien som Skövde och Syd Amerika. Vid andra tillfället var det Börje Bergsten som kåserade om S:t Elin, även den gången i en fullsatt Kungslenasal. När vi så hade det sista av föredragen i vår serie var det Bertil Kamph som drog så mycket folk att vi var tvungna att flytta tillställningen till Filmsalen på P4.

Antalet civila grupper ökar hela tiden, det är allt från daghemsgrupper till pensionärsgrupper som upptäckt museet och det vi försöker berätta. Är Ni med i någon förening som inte varit här skall Ni naturligtvis ta vara på möjligheten att ta med era kamrater på ett besök.

Inför nästa år har arbetet börjat med att iordningställa museet för T2:s firande att man varit i Skövde under ett sekel. Planerna och arbetet är i full gång och den 4 mars hoppas vi att Chefen T2 startar jubileumsåret just här på museet genom att inviga den nya T2-väggen på första våningen. Då skall vi också försöka att ha en vandringsutställning klar som dels handlar om T2 i Skövde men även om Trängens 120-åriga historia.

Under nästa år är ett annat av de tema vi satsar på Unionen med Norge, som det är 100 år sedan den upphörde. Därvid har vi ett samarbete med Föreningen Norden i Skövde och invigningen av sommarsäsongen kommer att ske den 4 juni med temat Unionen.

Utöver detta är det glädjande att vi 2005 kan börja visa John Hamiltons stora modellsamling som vi fick för några år sedan. Samlingen som innehåller upp emot 800 fordon och över 2000 man kommer

vi nästa år att visa på läktaren, där vi också uppmärksammar att det är 60 år sedan andra världskriget slutade.

När det gäller besöksfrekvensen är den i stort som tidigare år, vi har kunnat skönja en viss ökning under helgerna. Detta har varit glädjande för de frivilliga värdar som ställer upp under lördagar och söndagar på sommaren. Årets tackresa, som GMV bjöd värdarna på, gick till F7 Såtenäs med middag på deras vackra mäss. Här finns det möjligheter för fler att göra en insats nästa sommar och därmed under nästa höst få vara med om en resa i länet med efterföljande middag.

Garnisonsmusei Vänner, där alla kamratföreningens medlemmar ingår har i år på ett förträffligt sätt stöttat vår verksamhet bland annat genom att stå som värdar för en resa till svensk-norska gränsen för att se befästningar från andra världskriget samt minnen från unionstiden. Det är värdefullt för oss här på museet att få inspiration för de utställningar vi bygger. Även det ekonomiska stödet i olika sammanhang är av mycket stor vikt för museet och för detta vill jag på detta sätt framföra ett tack.

Väl mötta till det nya året, under jul-och nyårshelgen kommer museet att ha begränsat öppethållande, men hör gärna av Er till undertecknad, jag skall försöka ställa upp om Ni har släkt och vänner på besök som Ni vill visa museet för.

För gåvor i form av föremål vill vi tacka:

Staffan Norrthon för en väska

Gunnel Weghagen för böcker

Utöver dessa gåvor vill vi från Garnisonsmusei Vännerns sida tacka för alla penninggåvor som inlutit till föreningen.

Björn Lippold, Jan Persson och Jörgen Johansson Schauer framför modellen av gamla T2, från år 1950, som Jörgen har tillverkat

Kamratföreningens årsmöte

Jan-Håkan Otterberg

*Två "goa gubbar",
gunnar söderlund och K-G Ljungqvist*

Kamratföreningens årsmöte den 25 september 2004.

Årets årsmöte genomfördes i Sjukvårdsskolans lokaler med ett stort antal medlemmar närvarande.

Efter årsmötet överlämnade överste Jan Persson ordförandeklubban till Kamratföreningens nye ordförande, överste Krister Edvardsson. Krister Edvardsson tackade för förtroendet och framförde sin uppskattning över att bli ordförande i T2 Kamratförening.

Under årsmötet avhandlades de punkter av formell karaktär som tillhör ett årsmöte. Nedan följer några av de viktigaste punkterna.

Under föregående år genomfördes tre styrelsemöten. Årsmötet genomfördes på Regementets Dag den 27 september. Medlemsantalet ligger på mellan 550 och 600 stycken. Kamratföreningen genomförde den 24 april 2004 en mycket uppskattad resa. Denna gång gick resan i "Västgöta Bengtssons" fotspår. Uppskattade ledare var Björn Lippold med stöd av Håkan Forsberg.

För kommande år är en ny resa budgeterad och inplanerad till den 23 april 2005.

Följande personer valdes av årsmötet för verksamhetsåret 04-05:

Val på två år av halva antalet styrelsemedlemmar:

Christer Rapp

Jan-Håkan Otterberg

Håkan Forsberg

Alv Svensson

Anders Eriksson, nyval

Olle Fagerström

Kvar i styrelsen för ett år är sålunda:

Ulf Floberg

Bertil Hellberg

Mats Fransson

Håkan Jansson

Krister Huldt

Nils Smith

Enligt stadgarna är Regementschefen,

Krister Edvardsson, självskriven som Ordförande.

Till revisor för en tid av två år omvaldes:

J-O Bengtsson:

Gunnar Gunnarsson har ett år kvar som revisor.

Till revisorssuppleanter för en tid av ett år valdes:

Olle Andersson och Kent Johansson

Till medlemmar i medaljkommittén för ett år valdes:

Håkan Forsberg, sammankallande

Karl-Gustav Ljungqvist

Jan-Håkan Otterberg

Till valberedning för ett år valdes:

Christer Schön, sammankallande

Håkan Melin och Leif Olsson

Under mötet redovisades att styrelsen beslutat tilldela Kamratföreningens stipendium om 5 000 kr till löjtnant Björn Andersson med följande motiv:

- Björn Andersson har under övningar företrätt underhållstjänsten på ett utomordentligt sätt, ofta mer än vad som kan förväntas av en så ung officer. Björn har under året agerat som förbandsinstruktör inom funktionen TOLO och i denna befattning agerat med pondus och kraft och lyckats på ett mycket bra sätt. Björn har trots sin ringa ålder på ett moget och genomtänkt sätt stöttat medarbetare på plutonen och chefer på olika nivåer. Björn är en av de första att anmäla sig när behov av hjälp uppkommer.

Ordföranden delade ut, enligt tidigare styrelsebeslut, förtjänstplaketter till nedanstående personer.

Plakett i brons

Christer Schön:

Har genom ett mycket engagerat och även ideellt arbete i Garnisonsmuseet både direkt och indirekt arbetat för Kamratföreningen

Marina Lindvall:

Har under många år ansvarat för Kamratföreningens lyckönskningstelegram vid högtidsdagar samt praktiskt hanterat Kamratföreningens korrespondens och telefonkontakter.

Plakett i silver

Jan-Håkan Otterberg:

Har under åren som sekreterare visat stort intresse för Kamratföreningens verksamhet och på ett mycket bra sätt varit sammanhållande för Kamratföreningens styrelsearbete.

Plakett i guld

Håkan Forsberg:

Har under flera år varit redaktör för Götaträngaren och under tio år på ett utomordentligt sätt varit kassör i Kamratföreningen. Har på senare tid med stor entusiasm startat upp och genomfört Kamratföreningens utflykter. Har ett mycket bra samarbete med Garnisonsmuseet vilket gynnar Kamratföreningens intressen.

Efter att årsmötet avslutats deltog medlemmarna i firandet av Regementets Dag.

***Medaljörerna från vänster:
Christer Schön, Håkan Forsberg,
Marina Lindvall och Jan-Håkan Otterberg***

Kamratföreningens resa

Ulf Floberg

I slutet av april var det åter dags för Kamratföreningens årliga resa. Temat för resan var den här gången "I Arns fotspår". Temat var kanske inte så oväntat med tanke på all den turism som, i efterdyningarna av Jan Guillous romantrilogi om den fiktive Tempelriddaren Arn Magnussons, har blommat upp i Västra Götaland och andra ställen som figurerar i böckerna. Vad som däremot kanske är mera förvånande, är att konstatera hur skrämmande lite man egentligen kan om sin hembygd, vilket flera av oss tvingades att erkänna under resans gång.

Vid niotiden på lördagsmorgonen steg vi ombord på den buss som skulle transportera oss runt i Västgötabygd för att lära oss mera om den trakt i vilken stor del av Guillous romaner utspelas. Kunnig och inspirerande guide under resan var ingen mindre Skövde Garnisons Museiföreståndare Björn Lippold som på en genuin, klockren och "situationsanpassad" Västgötska förmedlade sina kunskaper till oss resenärer. Och det kan jag berätta, att Lippolds kunskaper i det här fallet inte går av för hackor...

Vi hann inte ens lämna regementsområdet innan vi fick oss en historiebereskrivning om S:t Elins källa, som finns mellan P4 och Miloverkstaden... På så sätt fortsatte det hela dagen. Lippold berättade och det verkade som om han hade en "egen källa att ösa ur..." om vi får vitsa till det lite...

Ett självklart etappmål för dagen var Kungslena där vi naturligtvis besökte den gamla kyrkan. Vi fick oss en återblick till historien under Birger Jarls tid och vi fick oss också ett antal

historier till livs som berättade om själva kyrkan, till exempel om uppbyggnad och olika renoveringar under årens lopp. Medan vi satt där i kyrkbänkarna fick vi också dikter från forntid upplästa för oss. Diktarna lästes fritt ur minnet och utan att staka sig en enda gång av unge Lippold, det vill säga Björns son Claus, som gjorde detta på ett utmärkt sätt. (Tala om att äpplet inte faller långt från trädet...) En kafferast vid "Överstebostället" alldeles intill kyrkan förgyllde besöket i Kungslena.

Färden gick också via Gestillren, platsen för slaget vid Lena, och över flera andra intressanta platser. Var vi än befann oss, hade vår guide något intressant eller roligt att förmedla. "På tal om drottning Margareta och slaget mot danskarna..." – Ja så höll det på...

Ett annat etappmål var Ekornavallen med alla gamla gravar från de olika historiska epokerna. Vi gavs först en sammanfattande historisk beskrivning vid den befintliga informationstavlan och släpptes därefter för att på egen hand fritt utforska det gamla gravfältet. Det är gott gry i de som är historiskt intresserade... Fastän att flera gick med käpp, traskade de runt på gravfältet för att läsa informationsskyltar och studera de olika gravarna.

Stenkul tyckte Gunnar Nylund

Vi åkte också vägen genom Karleby. Vägen här klassas som en av de äldsta landsvägarna i landet. Typiskt för vägen är att befolkningen alltid har bott på den ena sidan vägen och alltid begravt sina döda på den andra sidan. Traditionen fortsatte även efter det att Sverige blev Kristnat. Den nuvarande kyrkan ligger på samma sida av vägen som där forngravarna finns.

På platsen finns ett stort antal hällkistor och gånggrifter. Alla ligger på en rak linje i samma väderstreck och man känner inte till varför. Den största och mest kända av gravarna är den så kallade "Ragnvalds kulle" vilken naturligtvis fick ett besök.

Vi fick på plats också en beskrivning över hur våra förfäder hade kunnat förflytta de väldiga stenblock som utgör gravmonumenten från den så kallade "Megalittiden".

Bussen fick också med ansträngd motor transportera oss upp till toppen av Ålleberg där vi fördjupade oss i svenska segelflygets vagg och lät oss även tjasas av den bedårande utsikten, ut över Falan, (Falbygden) som är möjlig från bergstoppen. Lippold berättade naturligtvis här om Ållebergs krage, ett av landets förnämsta guldfynd, och om sägnen om Ållebergs ryttare. I den restaurang som ligger på berget och med ett fantastiskt panorama utanför fönstren utspisade vi lunch innan bussen, inte med ansträngd motor men väl med ansträngda bromsar, tog oss ner från det kända platåberget. Färden gick sedan via Falköping som har många sevärdheter och via bland annat Gudhem där såväl nunnekloster som remontdepå (hästar för försvarets räkning) fick sin historia klargjord.

Det finns naturligtvis mycket annat och andra platser att berätta om, men det här får bli ett axplock av vad vi fick uppleva under Kamratföreningens resa år 2004, en resa i Arns fotspår.

Resan skulle också kunna kallas en resa i Sixten "Västgöta" Bengtssons fotspår, vilket jag vid eftertanke förresten tror att researrangörerna, Håkan Forsberg och Björn Lippold, också egentligen gjorde... "Västgöta-Bengtsson" genomförde under sin verksamhetstid ett stort antal resor i "Västgötabygd" med de till Skövde inkallade meniga soldaterna.

Vi Kamratföreningsmedlemmar fick uppleva en liknande resa och vi fick lära oss mycket om den bygd vi färdades i. I alla fall mycket mera än vi kunde innan vi tog plats i bussen den där lördagsmorgonen i slutet av april... Ett stort tack till arrangörerna!

Vad händer i kamratföreningen under år 2005

Håkan Forsberg

Vi skall försöka att införa en ny tradition under våren. Kamratföreningens medlemmar bjuds in till en eftermiddagsträff. Meningen är föreningens medlemmar skall kunna få information om vad som händer på T 2 och inom Försvarmakten i övrigt. Vi dricker en kopp kaffe, umgås och har trevligt och får lite försvarsinformation. Första träffen kommer att vara 3: e mars. Samlingen sker på Götamässen klockan 1500. – Välkommen!

Den 23: e april genomför vi vårens resa. Vi samlas utanför Götasalen klockan 0900 och vi är åter på T 2 vid 16-tiden. Vi har inte riktigt bestämt resans innehåll, men det lutar åt en rundresa i de norra delarna av länet som har mycket intressant att erbjuda. Som vanligt ingår lunch samt fika på för- och eftermiddagen i resan. Anmälan sker till Marina, (C T2 sekreterare) före den 15: e april. Telefon: 0500 – 46 52 00.

Under år 2005 kommer det att firas att T2 funnits i Skövde i 100 år. Detta kommer att manifesteras på olika sätt. Höjdpunkten kommer att vara vid regementets dag. Genom att gå in på regementets hemsida kan du hålla dig informerad. www.t2.mil.se

Årsmötet 2005 kommer att genomföras på årsdagen 70 år efter föreningens bildande, nämligen den 1: a september, i stället för som tidigare på regementets dag. Tanken är att mötet skall hållas där det hela startade, nämligen på gamla T2 - Nuvarande Högskolan. Eftersom det är en torsdag, är det naturligt att vi avnjuter en årtmiddag i anslutning till årsmötet. Mer om detta och vad som händer under hösten kommer i nästa Götaträngare.

Vackra kransar när tjejklubben träffades

Eva Nilsson

Den mest populära aktiviteten som Tjejklubben anordnar är då vi träffas och binder dörrkransar i början av december. I år var vi 16 tjejer som lät oss inspireras av Jenny Olsson från Floristen. Som vanligt hade hon flera förslag på hur man kan få till en personlig krans till dörren. Allt från gröna kransar med guld, silver eller pärlor till en krans helt i vitt låg som inspiration på bordet.

Alla var ivriga att börja efter det att vi ätit en riktig julsmörgås och snart var verksamheten i full gång. Några av de fina resultaten syns på bilden.

Trängklubben

En klubb för sanna logistikere

Sven-Erik Andersson

Trängklubben är en frivillig försvarsorganisation med syfte att sprida och fördjupa kunskaperna om underhållstjänst samt befodra intresset för denna tjänst. Med sin verksamhet vill Trängklubben stärka försvaret samt kamratskapen och samhörighetskänslan inom trängtrupperna.

Orden är hämtade från våra stadgar. Klubben bildades i Stockholm 1916 och var från början ett sätt att samla de kamrater från våra fyra regementen som tjänstgjorde i Stockholm. Vi har försökt hänga med i den snabba utvecklingen genom att vid ett par tillfällen ändra stadgarna. Vår inriktning nu är att försöka nå ut till personer som är logistikintresserade, inte bara officerare. Vi är drygt 200 medlemmar men vill gärna bli fler.

Vad gör vi då? Vi ger ut en liten klubbtidning, Trängaren, två gånger per år, vi genomför trängluncher en gång i månaden, vi har pubkvällar en gång i månaden och träffas på årsmöte och höstmöte. Våra höstmöten förlägger vi sedan ett par år tillbaka i Skövde i samband med T 2 regementets dag. Årsmötet är i mars, år 2005 den 8 mars, i Kavallerikasernerna på Lidingövägen.

I Trängaren finns intressanta artiklar inom logistikområdet. Kamrater som deltagit i internationella operationer har här redovisat erfarenheter och spännande berättelser. Om du har något som du vill delge kan Trängaren vara ett forum, även för diskussion.

Trängluncherna har vi i Långa raden på Skeppsholmen i Stockholm. Det är tredje torsdagen i månaden utom juni och juli. Jag kan verkligen rekommendera dessa. Inte för matens skull, även om det är gott med ärtsoppa och pannkakor, men mer för dess intressanta föredragshållare. Det är kvalificerade personer från olika håll i samhället, militärt och civilt, men med det gemensamt att de är inom logistikområdet.

Pubkvällarna har vi på The Londoner, Karlavägen 52. Där träffas vi och berättar gamla och nya historier. Det brukar vara riktigt kul och gott.

Ska du gå med?

För läsare av den tidning du nu håller i handen är givetvis det viktigaste att vara med i T2 kamratförening. Men som ett komplement till det kan du jämväl vara med i Trängklubben. I så fall sätter du in 100:- på postgiro 57850-0 och anger namn och adress, så skickar vi senaste numret av Trängaren, där du kan läsa om våra aktiviteter.

Götaträngare, välkommen till Trängklubben!

Swisse

Har du frågor är du välkommen per e-post till SwisseAndersson@telia.com.

Medlemmar i Trängklubben och Kamratföreningen vid Regementets dag 2004

När T 2: s regementsstab flög flygande matta

Marcus Nilsson

Den som under tisdagen den 26 oktober vistades i skogarna utanför Granvik kunde bevittna en sällsam händelse, regementsstaben från T 2 flög på en flygande matta. Hur kom sig nu detta?

Det hela började tidigt på morgonen med att regementsstaben ilastade i minibussar med målet ställt mot Granvik och Överlevnadscentrum, på dagordningen stod det "teambuilding". Väl framme i Granvik togs en skara förväntansfulla stabsmedlemmar emot av övningsledaren för dagen, Ingvar Krancher. Ingvar inledde med att tilldela oss en sele med ovanligt hög hållfasthet, hjälm och handskar, denna utrustning skulle visa sig vara nödvändig för kommande aktiviteter. Efter tillpassning av den personliga utrustningen och indelning i grupper var det så dags att ge sig ut i skogen.

Väl ute i skogen fick vi lära oss en del om praktisk biologi. Vi hittade och provsmakade olika mer eller mindre välsmakande ätliga växter, vi fick lära oss att rena vatten, att orientera efter myrstackar och mossor samt mycket mera som kan vara till nytta i en överlevnadssituation.

Under vår vandring genom Tivedsskogen genomfördes en femkamp där gruppernas nyförvärvade kunskaper sattes på hårda prov. Vi fick bl.a. bedöma hur långt och i vilket vädersträck vi gått, inte lika lätt som det låter utan stegräknare och kompass. Ett annat uppskattat moment var casting, där grupperna med fiskeutrustning av primitivare slag skulle slänga iväg betet så långt man förmådde.

Hur kom det sig nu att vi hamnade på en flygande matta? Mellan några träd låg en hopvikt presenning utlagd, Ingvar förklarade för oss att detta var en flygande matta och att vi skulle ta plats på densamma. Väl på plats fick vi reda på att vi nu befann oss på hundra meters höjd och att mattan kunde hålla sig flygande i två timmar. En stund senare meddelade Ingvar att halva flygtiden gått och att vi var tvungna att vända på mattan för att kunna flyga tillbaka till utgångspunkten igen. Det visade sig vara lättare sagt än gjort att vända på mattan samtidigt som 20 personer stod på den, ingen vill frivilligt kliva av från hundra meters höjd. Efter åtskillig tankemöda, praktiska försök och mycket "knöende" lyckades vi till sist vända på mattan och

uppgiften var löst. Jag kan tänka mig att eventuella förbipasserande som bevittnat denna övning undrat hur det är ställt med förståndet inom Försvarsmakten.

När mattan till sist var vänd intogs en välsmakande gulaschsoppa till lunch. Vi hade blivit hungriga trots ivrigt knaprande på rönnbärsknappar och andra av naturens delikatesser. Mätta och belåtna var det så dags att gå vidare. Efter att vi gått eller snarare klättrat uppför en klippbrant väntade dagens höjdpunkt, med betoning på höjd. Vi skulle nu få tillfälle att använda klättrutrustningen som vi släpat runt på under dagen.

Efter påtagande av utrustning och säkerhetsgenomgång, var det så dags för oss att fira oss ner från klippan. Ingvar berättade lugnt att det var 35 meter ner till marken, för min del hade 3,5 meter varit tillräckligt. Spända såg vi på när förste man, mj Forsberg försvann nerför klippkanten för att strax följas av näste man. Plötsligt var det min tur och trots funderingar kring om det var lämpligt att klättra baklänges nerför en våt klippvägg backade jag på vingliga ben ut över klippkrönet. En stund senare, utan att närmare veta hur det gick till befann mig i säkerhet på marken nedanför klippan.

Sedan återstod bara det sista momentet att orientera tillbaka till Granvik och stugorna där vi skulle tillbringa natten. Framme i Granvik tackade vi Ingvar för en väl genomförd övning och avslutade dagen med bastubad och dopp i Vättern.

Lagutveckling för TOLO-pluton

Text Per Gedeck - Bild Eva Nilsson

För att svetsa samman de soldater som ska komma att jobba ihop framöver genomförde vissa kompanier och plutoner lagutveckling under föregående vecka. Här följer en rapport från kapten Per Gedeck, plutonchef vid TOLO-pluton. (TOLO=Tanknings- och laddningsomgång, vilket innebär att förråd av vatten, livsmedel, drivmedel och ammunition fylls upp)

Under Grundutbildnings-soldaternas, (G-soldaternas), fältvanevecka brukar Tolo-plutonen ägna större delen av en dag till vad vi kallar lagutveckling. Denna "utbildning" syftar till att svetsa samman Gruppbefälselever, sk GB, och de till kompaniet nytillkomna Kompanibefälseleverna, KB, med G-soldaterna. Att låta soldaterna umgås under relativt avslappnade, men ändå kontrollerade, former har visat sig vara värdefullt inför kommande övningar/utbildningar.

Detta år tillbringade vi vår lagutveckling vid "Hästabygga", d v s Sjötorpasjöns norra ände. Strax innan lunch avmarscherade plutonen gruppvis från grupperingsplatsen vid Klagstorp till Sjötorpasjön.

Väl framme utspisades lunch och tvagning genomfördes. Efter tvagningen skedde "tillpassning av klädsel". Stridsutrustning, stridspackning och vapen byttes mot fyra olikfärgade lagtröjor och lagledare för de fyra lagen tillsattes.

Därefter följde ett antal tävlingsmoment, som poängsattes efter lagens prestation. Några exempel på övningar var:

- Spindelnätet: transportera kamraterna genom "spindelns nät" utan att röra trådarna.
- Dragkamp
- Spjutkastning
- Diskus
- Pilbågeskytte mot poängtavla med egentillverkade pilbågar
- Slangbelle-skytte
- Frisbee-golf
- Tändande av eld

och ca 10 grenar därtill. Efter tävlingsmomenten tändes eldar och korv, bröd och kexchoklad delades ut. Under korvgrillningen fick varje soldat tillfälle att genomföra ett slags fördjupad självpresentation, för att mer delge kamraterna intressen, sysselsättning på fritiden och familjeförhållanden.

Dagen avslutades med fotmarsch tillbaka till grupperingsplatsen.

Nora kompani på kompaniövning 2

Ulf Floberg

*Kompaniövningsledare
kapten Fritz Löf instruerar*

I mitten av november var Nora kompani ute på kompaniövning 2, en av de övningar som ingår i den övningsserie som skall avverkas innan jul. Övningen var av typen formell övning och utbildning bedrevs plutonsvis och på olika stationer. Övningsledare var kapten Fritz Löf som under sig hade ett antal biträdande övningsledare. Vid varje pluton fanns också truppförande chefer.

Övningen pågick från måndag till fredag och syftade till att lära in olika rutiner såsom marsch med fordon, försvar av grupperingsplats, posttjänst med mera. Under övningen bedrevs också formell utbildning inom kompaniets olika tjänstegrenar.

Götaträngaren besökte Nora kompani under delar av onsdagen. Kompaniet var då grupperat på en skogsslinga öster om skjutfältet vid Vreten, Skövde skjutfält. Vädret var lite råkallt men ändå lämpligt för den här typen av övning. Det skulle visa sig att det blev betydligt kärvare senare under veckan, men då fick kompaniet "klara sig utan" en "närgången reporter..."

Denna onsdag genomförde Sjuktransportplutonen utbildning bland annat i terrängkörning, strid, elsäkerhet och omhändertagande av skadad på stridsfältet. Den senare utbildningen pågick just under tidningens besök. Utbildningen som leddes av Fänrik Jens Mårtensson inleddes med en fältmässig lektion i skogen alldeles nära grupperingsplatsen. Plutonen fick sätta sig ner bland tuvor och lingonris i skogen och i denna fältmässiga lektionssal förmedlade Fänrik Mårtensson

kunskaper om olika typer av stridsskador och om hur dessa skulle omhändertas på skadeplatsen. Jag skall villigt erkänna, att jag nog trodde att detta skulle bli en både kall och intetsägande lektion där i lingonriset. Dock, erkänner jag lika villigt att det var en mycket intressant och pedagogisk genomgång som jag fick åhöra. Både jag och de deltagande soldaterna "satt som ljus" och deltog i lektionen. Det var en mycket intressant och givande start på det här passet i sjukvårdstjänst. Efter den inledningen var det praktisk tillämpning av de nya kunskaperna. Plutonen flyttade till en annan, mera svårtillgänglig, terräng där kunskaperna efterhand befästes.

Vid förbandsplatsen har det under dagen övats materielltjänst på bandvagn och uppdukning inne i förbandsplatscontainer. Vid vårt besök genomförde plutonen en övning i försvar av grupperingsplats. Platsen för den här utbildningen var inne på själva skjutfältet och genomfördes med skarp ammunition.

Sjukvård/NBC övades i omhändertagande och behandling av en kombinationsskadad patient. Skadan var en kombination av konventionell stridsskada och av kemiska stridsmedel. Den skadade kläddes av inpå bara skinnen (nästan) och blev sedan sanerad och duschad efter konstens alla regler. Personalen som skötte patienten bar naturligtvis skyddskläder och skyddsmask. Efter saneringen sveptes patienten in i rena varma filter och fördes därefter in i förbandsplatsen för vidare behandling.

Vid saneringsplutonen var man fullt sysselsatt med att bygga upp en plats för hygiendus. Flera stora uppblåsbara tält restes på platsen och mängder av annan materiel släpades dit. Det var slangar, duschanordningar, mattor, belysning, hetvattenberedare med mera allehanda utrustning. Målet var att på platsen, senare på kvällen, duscha hela kompaniet. Allt måste då vara uppbyggt och klart.

Det var inte så många timmar som jag var på plats, men jag fick ändå en god inblick i delar av det som hände under kompaniövningen med Nora kompani. Allt präglades av god organisation och av en genomtänkt och väl förberedd utbildning. En intressant dag även för mig som bara besåg det hela från sidan och genom kameranlinsen.

Nytt hem med hjälp av T2

Eva Nilsson

För Ingmar Hultgren, 92 år, var onsdagen den 17/11 en lyckodag. Då kunde han, tack vare hjälp från T2, flytta in i sitt nya hem.

I somras brann Ingmar Hultgrens hus ner till grunden. Bara murstocken återstår. Under hösten har tidningen Skaraborgs Allehanda skrivit om Ingmar, som trots sin höga ålder bor ensam i ett fd hönshus på en plåtå i Valle härad. Utsikten är mycket vacker.

Några av tidningens läsare ville hjälpa Ingmar att få ett varmt och skönt hem inför vintern, så en grupp bildades. För några veckor sedan stod en arbetarbarack färdig, inredd med tapeter, mattor, möbler och husgeråd skänkta av företag i trakten. Nu återstod bara att få Ingmars nya hem på plats. Tyvärr lyckades man inte få upp "byssjan" till den högt belägna plats som varit Ingmars hem under många år, utan man tvingades ställa den vid brantens början. Där kände sig inte Ingmar hemma och flyttade aldrig in.

Det är här hjälpen från T2 kommer in i bilden! Efter samtal med regementschefen, gav han sitt samtycke till att personal från T2 skulle försöka hjälpa till med transporten den sista biten. Efter att ha lastsäkrat med spännband som tål en vikt av 12 ton, började färden uppför backen. Det gick bra ända till dess att väggkanten gav med sig och lastbilen hamnade med sitt vänstra framdäck i en djup håla. Löjtnant Anders Berglöw gav order om att ta hjälp av lastbilens vinsch och efter några minuter kunde färden fortsätta.

Nästa problem var några grenar på ett par träd, men med sågens hjälp löstes även detta. Nu återstod bara att komma upp för den sluttning som leder upp till Ingmars gård.

Tack vare ett skikt tjäle i marken, gick det över förväntan. Nu skulle baracken bara lyftas på plats. Ingmar pekade ut var han ville ha den placerad och värmplicitige Simon Johansson lyfte av den från flaket och placerade den på de lekablock som snickaren Niklas Landin lagt ut för att få den att stå stadigt.

Ingmar öppnade dörren och gick in. Nynnandes på en melodi provade han sängen och satte sig sedan i fätöljen med ett nöjt leende på läpparna.

Förhoppningsvis kommer Ingmar att trivas inne i värmen sitt nya hem.

Hans Svensson och Fredrik Sätterström är två av dem som var med och gjorde transporten möjlig. De har varit på T2 de senaste fyra veckorna för att fräscha upp sin bärgarutbildning innan de den 8/12 åker ner till Kosovo för att tjänstgöra i KS11-missionen.

-Det här är jättekul, säger båda två. Det är ju sånt här vi ska hålla på med. Det är alltid roligare att arbeta i "skarpt läge", säger Hans som snart åker på utlandsmission för femte gången.

Ingmar Hultgren tackar löjtnant Anders Berglöw för hjälpen

Höstvakten

Av Furir Blomberg

Klockan 10.20 den 8 september 2004. En busslast med 39 nervösa värnpliktiga och befäl ur Göta Trängregementets trafikpluton och transportledningsassistentpluton rullar ut genom Bergas grindar. Alla visste exakt vad det var som gällde. Vi hade två svettiga veckor av träning bakom oss, plus att både vi och drottningholmsvakten varit på besök vid respektive slott, för att med egna ögon utforska terrängen vi skulle verka i.

Alla vapenrörelser och ceremonier satt ända in i ryggmärgen, grejen var bara den att vi nu hade ett riktigt slott att gå till samt tusen, kanske tvåusen par ögon på oss. Därav den ökade pulsen och pirrande känslan långt ner i magen.

För att lätta lite på stämningen i bussen försökte befälen få fram någon som var duktig på att dra vitsar. Efter mycket om och men tog sig en av furirerna modet till sig och klev upp på scenen. Tre skämt och två tillgjorda skrattsalvor senare såg vi den omtalade Hedvig Eleonoras kyrka resa sig framför oss. Avsittning, en snabb tillrättning av utrustningen och därefter väntade en kortare marsch till armémuseum. Då ceremonien där var klar bar det iväg mot det stora huvudmålet –Stockholms slott.

Marschen genom stan gick bra, och väl inne på yttre borggården väntade ett hav av människor som ville se vaktavlösningen. Pågången fortlöpte utan några större incidenter, och kort därpå var det

vi som axlade den över 450 år gamla traditionen av att vakta slottet.

Efter tre dagars tjänstgöring var det dags för ett återhämtningsdygn på Berga. Avgången, som var mot Lottakåren, kom att gå till historien eftersom att detta var första gången någonsin som Stockholms slott vaktats av enbart kvinnor. Bortsett från en halvknackig utmarsch hade "första halvleken" av höstvakten gått väldigt bra.

Dagen därpå var det dags för pågång nummer två. Även denna lockade till sig en stor mängd åskådare, och hela ceremonien gick som på räls. Tre nya dygn och en ny spännande uppgift väntade. På tisdagen var det nämligen riksdagens högtidliga öppnande, vilket innebar att vi fick stå parad på gevärsbron då HH MM Konungen och Drottningen samt Kronprinsessan med följe passerade förbi. Tyvärr så småregnade det lite under denna ceremoni, så det var långt ifrån lika mycket publik som vi hade förväntat oss att det skulle vara. Men för övrigt var det en trevlig och spännande upplevelse.

Nästkommande dag var dags för den andra och sista avgången. På det stora hela gjorde vi en bra högvakt som avslutades med uppställning på högvaktsterrassen där vi blev avtackade av överstelöjtnanten Schwalbe. Därefter var det var två, ganska lättade, plutoner som återvände till Skövde.

Utbildning i Baltikum

Stefan Ling

Så är vi då nästan i mål med det uppdrag vi har haft i de baltiska staterna avseende materielleverans och utbildning av brigadsjukvårdskompani och fältsjukhusmateriel. Det enda som nu återstår är en nationell utbildning avseende fältsjukhus i Estland under våren 2005.

Projektet har pågått sedan januari 2003 med planering för brigadsjukvårdskompani. Den första utbildningen påbörjades under hösten 2003 och var gemensam för Estland, Lettland och Litauen vilken genomfördes under sex veckor i Kaunas, Litauen, med ca 50 elever.

Från Skövde deltog jag, lt Göran Tidén(T2), lt Mona Forsman(P4), lt Göran Thornér(FSC/nu T2) samt ytterligare tre officerare från andra förband. Utbildningen fortsatte sedan med en fyra veckor lång nationell kurs som genomfördes i samband med att materielen levererades till Tapa i Estland under april 2004.

Tyvärr drog sig Lettland ur projektet av ekonomiska skäl, vilket innebar att vi var klara med utbildning och leverans av brigadsjukvårdskompani. Projektet fortsatte nu med leverans och utbildning av fältsjukhusmateriel, nu med endast 40 elever från Estland och Litauen. Den första gemensamma delen samt Litauens nationella utbildning genomfördes under sju veckor återigen i Kaunas, Litauen. Vid det här tillfället var återigen jag, lt Göran Tidén samt lt Göran Thornér från T2 med, nu med hjälp av ytterligare åtta instruktörer från övriga landet, däribland fyra sjukhustekniker. Projektet kommer att avslutas med en nationell fyra veckors kurs i Estland under maj – juni 2005.

Vid det laget har ett långt, men mycket intressant projekt kommit till sitt slut. Vi har fått stor uppskattning från de tre länder vi har utbildat och förmedlat T2 som det centrum för logistik och förbandsutbildning i sjukvård som det är. Självklart har vi också lärt oss själva en hel del särskilt med tanke på att det inte i Sverige har utbildats på komplett fältsjukhus sedan en ganska lång tid tillbaka. Det har varit lärorikt att under så lång tid samverka med personal från fyra länder för att åstadkomma en gemensam utbildning för dessa två enheter (brigadsjukvårdskompani och fältsjukhus). Förhoppningsvis kan vi dra nytta av de erfarenheter vi gjort i samband med att Sverige skall utveckla en ny role 2 enhet i försvarsmakten.

Del av fältsjukhus grupperat i Kaunas

Från intensivvårdssal i fältsjukhuset

Läkare och sköterskor under övning

Inför första EU-missionen

29 oktober 2004

Eva Nilsson

EU:s första mission går till Bosnien. I dagarna börjar de första långtradarna med materiel rulla mot Tuzla. Inom kort rullar de första 11 lastbilarna med utrustning ner till Bosnien. Den 1 december tar EU-styrkan över ansvaret i området från NATO.

Överstelöjtnant Lars Pålsson är chef för logistikenheten och för Camp Eagle Base:

-Det här är den första EU-missionen och vi kommer att vara på plats under 12 månader, med rotation efter halva tiden då vi avlöses av nästa svenska kontingent. Han berättar vidare att det är beredskapskontrakterad personal ur den nordiska logistikbataljonen, NL03, som rekryterats för uppgiften. På vissa befattningar är det personal med civil specialistkompetens som efterfrågas. Totalt kommer 74 svenskar att vara i Bosnien under kommande 6-månadersperiod. Det är en multinationell mission och samarbetet kommer att ske med personal från Tjeckien, Slovenien, Österrike, Turkiet, Grekland, Polen, Portugal, Belgien och Finland.

-Rekryteringen har fungerat mycket bra och vi har inte haft någon som har sagt upp sitt kontrakt. Det är annars ganska vanligt att så sker när det blir skarpt läge.

Uppgiften under missionen är dels att vara ute i byarna för att säkerställa invånarnas säkerhet och behov, dels att understödja den stridsgrupp som består av personal från ett tiotal olika länder.

Logistiken handlar om att driva Camp Eagle Base, som tas över från amerikanerna den 1 december. Inne på campen bor 800 personer. Därtill kommer ca 600 civilanställda bosnier. De bemannar bl a restauranger, förråd, verkstäder och friskvårdsanläggningar. Lars Pålsson fortsätter:

-Detta är slutfasen på den militära operationen i Bosnien. Det kommer förmodligen att övergå i en ren polismission innan bosnierna själva tar över och hanterar säkerheten för invånarna.

En cirkel är sluten

Bo Johansson

De finns ett antal svenska enheter och funktioner i den Nordiska Logistikbataljonen/NL 03. Dessa svenska delar kallas med ett samlingsbegrepp för SWELOG. Huvuddelen av den rekrytering och utbildning som berör SWELOG administreras och genomförs av den Internationella avdelningen på T2.

Under försommaren 2004 genomfördes några veckors befattningsutbildning för nyuttagen personal i SWELOG. En av utbildningsomgångarna bestod av förbandets fordonsmekaniker, varav en heter Bo Johansson. Han skrev efter utbildningen ett brev till bataljonschefen övlt Lars Pålsson. Med benäget tillstånd ifrån Bo återger vi här innehållet i brevet och önskar att även Du som läser detta skulle vilja göra sammalunda, d.v.s. skicka några rader till Götaträngaren om återkopplingar, överraskande händelser och märkliga personliga sammanträffanden under Din verksamma tid här på T2.

Nu till brevet:

Till
Övlt Lars Pålsson
C SWELOG

Jag vill här beskriva en liten episod om hur livet kan bli och hur "cirkeln sluts".

Det började med värnpliktsutbildningen. Jag ryckte in den 7 augusti 1978 på K 3 i Skövde. Jag hamnade på 2. skvadron och jag var uttagen som fordonsmekaniker i jägarbataljonen. Vi bodde på logement 2 som ligger på första våningen i stora kasernbyggnaden.

Genomförde utbildningen och muckade den 23 mars 1979.

Efter diverse olika jobb började jag i januari 2003 arbeta som fordonsmekaniker på Miloverkstanen i Skövde. Då jag jobbat där i några månader så hörde jag talas om NL 03. Jag fyllde i en ansökan och skickade in den. Blev antagen och ryckte in på T2 den 13 april 2004.

Döm om min förvåning vid inryckningen, när jag upptäckte att jag inte bara hamnade på samma logement utan...just det... på exakt samma sängplats som jag hade lämnat 25 år tidigare!

"Cirkeln är sluten."

Skövde i juni 2004
1553 Bo Johansson
NL 03

Edinburgh Military Tattoo

Tomas Glanshed

Major Tomas Glanshed tar emot stipendium ur regementschefens hand

Jag kände mig mycket hedrad och glad då jag på regementets dag 2003 tilldelades kamratföreningens stipendium som ett erkännande för de insatser jag gjort under ett antal år med högvakten. Förutsättningen var att stipendiet skulle användas för förkovran inom något område med anknytning till tjänsten. Då jag under ett antal år haft en dröm om att få se Edinburgh Military Tattoo så beslöt jag mig för att använda stipendiet för att förverkliga denna dröm och få ytterligare en dimension på militärmusik och exercis. Jag skaffade biljetter till tattoo och beställde resa till Skottland. Eftersom jag ändå skulle åka till Skottland bestämde jag och min fru oss för att ta lite semester i landet. Vi tillbringade därför en knapp vecka på resande fot runt om i det vackra landet innan det var dags för tattoo. Landet var som sagt alldeles fantastiskt vackert med allt från havsvikar till något som närmast kan beskrivas som svensk högfjällsmiljö. Tyvärr var vädret, liksom i Sverige denna sommar, något ostadigt men vi fick ändå en del fantastiska upplevelser.

Efter en knapp veckas turistande var det då dags för resans höjdpunkt, nämligen tattoo. Edinburgh hade inte bara tattoo att bjuda på denna helg utan det var åtminstone två andra festivaler igång samtidigt vilket gjorde att staden fylld av turister. Om det hade varit vissa problem att få tag i boende i andra delar av Skottland var det inget mot vad som väntade i Edinburgh. Efter en lång jakt fick vi dock tag på ett boende på Edinburgh Universitets elevbostäder. När boendefrågan var löst

tillbringade jag några timmar med att rekognosera Edinburgh Castle inför kvällen. Platsen för tattoo var alldeles utanför slottet så detta skulle utgöra en effektiv bakgrund till föreställningen. Det var inte vilken bakgrund som helst, utan slottet har en väldigt intressant historia och rymmer, inte minst, ett antal intressanta museer. De mest intressanta var två regementsmuseer som höll nästan samma klass som Skövde garnisonsmuseum. Det framgick med all tydlighet att Skottland (Storbritannien), till skillnad från Sverige, vårdar sin militära historia. De gamla regementsnamnen lever kvar även om de numera bara är namn på en bataljon. Regimentena håller också kvar vid traditionen att rekrytera från vissa delar av landet, även om regimentena nu, som i ett fall, är stationerade i Tyskland. Skulle man dra en parallell till T2 så skulle vi kanske ha Svea trängkompani med rekrytering från Östergötland och Norrlands trängkompani med rekrytering från norra Skåne på regementet i Skövde. Ett annat besök som stämde till eftertanke att besöka minneskapellet för de skotska regimentena och se minnesböckerna över de omkomna från dessa regimenten som stupat runtom i världen. Kanske något att fundera över inför en ökad internationalisering.

Dagen bjöd som omväxling på ett alldeles underbart väder och vi gjorde oss klara för kvällens föreställning. Döm om vår förvåning då utsikten fullkomligt hade försvunnit då vi kom ut från vårt boende. En dimma som fick Skövdedimman att likna lätta molnslöjor hade lagt sig över staden och sikten hade gått ner till nära noll. Den vackra bakgrund som Edinburgh Castle skulle utgöra försvann till stora delar i en helt ogenomtränglig dimma. Dimman gjorde dock föreställningen än mer suggestiv. På slottets murar hade stora bål tänts och även om eldarna långa tider bara anades genom dimman så gjorde de att ljuset blev något alldeles speciellt. Lite löjeväckande blev det när det stora fyrverkeri som avslutade föreställningen sköts av. Det vi som publik uppfattade av fyrverkeriet var lite eld när raketerna sköts upp, för övrigt hördes bara fyrverkeriet. Det lät som det var imponerande i alla fall...

Tattoo i sig bjöd på flera fantastiska upplevelser. The Queen's Colour Squadron of the Royal Air Force ("RAF: s") drilltropp visade att det inte är kläderna utan framförandet som är det viktigaste. Iklädda något som påminde starkt om våra m/87 och med vit utrustning påminnande om den som används vid högvakten marscherade de och gjorde vapenrörelser på ett sätt som inte kan beskrivas som annat än mycket imponerande. Här behövdes inga påminnelser om armpending, samtidighet eller att kontrollera rätningen. Att de sedan genomförde sitt program på cirka 10 minuter utan ett enda kommando gjorde bara prestationen än mer imponerande. Ni som har gått högvakten, tänk er att genomföra hela marschen genom Stockholm och hela ceremonin helt felfritt utan ett enda kommando.

På det musikaliska planet bjöds det på en blandning med allt från säckpipsorkestrar till den kinesiska arméns orkester (med dansare) och den sydafrikanska marinens orkester. Många olika klanger hördes under kvällen och bevisade att det som kallas militärmusik långtifrån är detsamma över hela världen.

En mycket stämmingsfull avslutning utgjordes av en ensam säckpipespelare som högt upp på slottsmuren spelade något som närmast kan jämföras med tapto. Trots dimman så skymtade han då och då och att se denna ensamma musikanter högt uppe på slottsmuren med eldar runtomkring sig var en mycket stark upplevelse.

Mycket nya intryck både musikaliskt och på andra sätt bjöds det på under kvällen och jag är glad att få ha upplevt denna föreställning. Till er som har det minsta intresse av militärmusik och har funderingar på ett besöka Edinburgh Military Tattoo skulle jag starkt rekommendera att ni bokar biljetter och åker och ser detta med egna ögon.

Till sist skulle jag vilja tacka kamratföreningen för stipendiet som gjorde det möjligt för mig att genomföra denna resa.

Är **DU** intresserad av söka kamratföreningens stipendium? Kontakta major Håkan Forsberg.

Chefsbytet

Ulf Floberg

Göta Trängregemente har bytt Regementschef. Efter sex och ett halvt år som chef för regementet lämnade Överste Jan Persson över ansvaret till sin efterträdare Överste Krister Edvardsson.

Överlämningen skedde vid en högtidlig ceremoni framför regementet. All anställd personal och de ineliggande värnpliktiga soldaterna tillsammans med fanvakt och tillresta gäster stod uppställda utanför valvet vid kanslihuset.

Efter sedvanlig avlämning tog Överste Jan Persson för sista gången befälet över regementet. I sitt avslutningstal berörde han regementets kommande och viktiga uppgifter och han kommenterade T2:s roll i det framtida försvaret. Han tackade också både anställda och värnpliktiga för det lojala arbete som de utfört under hans tid som Regementschef.

Då Regementschefen hållit sitt tal överlämnade han regementets fana till sin efterträdare och det kändes att det var en lång och viktig epok i regementets historia som nu var avslutad.

Överste Krister Edvardsson mottog regementets fana och iklädde sig därmed rollen som ny Regementschef. I sitt tal betonade han att han nu tagit över en viktig och ansvarsfull befattning och att han skulle göra det som stod i hans makt för att föra regementets uppgifter och traditioner vidare och att utveckla dem.

Efter ceremonin utanför regementet var det dags för mottagning, vilken skedde i Götamässen. Överste Jan Persson och hans hustru Lena tog där emot gåvor och lyckönskningar från organisationer, instanser, kommuner, företag, kollegor, kamrater, vänner och enskilda personer. Det var en enda lång kö i hela trappan upp genom kanslihuset. Det märktes, att sex och ett halvt år som chef för T2 inte går spårlost förbi. Det märktes också, att det var ett uppskattat och populärt chefspar som i och med detta lämnade T2 och Skövde för andra uppgifter på annan plats.

Då alla hade överlämnat sina gåvor bjöds det en måltid i mässlokalerna. Mässen var fullsatt intill sista plats och många ville delta, hedra och tacka den avgående regementschefen och att lycka honom och Lena lycka till i framtiden.

Chefsparet Jan och Lena Persson kommer för alltid att finnas i gott minne hos oss Götaträngare och naturligtvis hoppas vi att de besöker oss då de har möjlighet.

Lennart Ehrling uppvaktar

Garnisonsmusei Vänner uppvaktar

Avgående chefsparet Lena och Jan Persson

Chefsporträttet

Ulf Floberg

I början av december 2004 var det dags att avtäckta överste Jan Perssons chefsporträtt. Att den avgående regementschefen skänker ett porträtt i olja, är en tradition som sträcker sig tillbaka ända till den dag T2 uppstod. Traditionen har alltså över 100-åriga anor och inleddes med att T2:s första chef, major Axel Mattsson lät avporträttera sig.

På regementet finns för närvarande ett porträttgalleri med före detta chefer som omfattar inte mindre än 22 målningar med Jan Perssons porträtt inräknat. Alla porträtten finns förvarade i Götamässen.

Vid avtäckningen av porträttet var regementets personal församlad. Närvarande var också konstnären, Lasse Holgersson. Holgersson är från Norra Lundby och detta är hans första porträtt i olja. För att måla tavlan har Jan Persson "stått" modell vid två tillfällen om vardera cirka fyra timmar och tavlan har tagit ungefär två månader att färdigställa. Konstnären själv betraktar detta som en ganska kort tid och beskriver sig själv som en temperamentsfull konstnär. Holgerssons stora konstitresser handlar annars normalt om bilar, eller kanske allt som rullar.

En tradition finns som innebär att det är på en särskild plats i mässen som det senaste porträttet skall hänga. Det innebär att stor del av tavlorna måste hängas på nya platser och inte nog med det, de skall också hänga i ordning som de har kommit till samlingen.

I och med avtäckningen av porträttet har överste Jan Persson tillfört regementets porträttsamling ytterligare en klenod och utökat den nu hundraåriga traditionen.

Konstnären Lars Holgersson

Mina år Skövde

Jan Persson

I början av 1990-talet fattades ett antal olyckliga beslut beträffande utformningen av underhållsorganisationen. För T2 del innebar detta att förbandets verksamhet kom att omfatta enbart utbildning av enheter och ett delansvar för den bakre underhållsnivån. Detta ledde efterhand till att förståelse och kunskap avseende stridsfältsnivån försämrades, liksom att det inte utbildades några kompletta underhållsförband. När jag tillträdde som chef 1998 var därför en av mina första målsättningar att återta ansvaret för arméns underhållsbataljoner. Förra försvarsbeslutet medförde också att så skedde och redan år 2000 påbörjades utbildning av i huvudsak en komplett bataljon, som vintern 2001 deltog i arméns slutövning "Snöstorm" i Boden-området. Denna omställning av vår utbildning var mycket omfattande och möjligen kan jag så här i efterhand erkänna att förbandet kanske inte helt var förberett för den nya uppgiften. Efterhand har det emellertid byggts upp en mycket god kompetens vid regementet att hantera inte bara underhållstjänst utan i huvudsak all logistik inom ramen för markstrid och T2 roll och ansvar är tydliga.

Försvarsmaktens högst prioriterade uppgift i närtid är att delta i internationell krishantering. För mig förföll det därför helt självklart att även T2 verksamhet behövde ställas om mot en förmåga att del-

ta i den internationella verksamheten. Omslagspunkten för regementets internationalisering inföll när Sverige fick det sammanhållande ansvaret för den nordiska logistikbataljonen inom ramen för uppsättandet av en nordisk brigad. Ingen kunde för några år sedan förutse vad detta skulle medföra och att personal ur regementet hösten 2004 skulle få ansvar för underhållstjänsten i en multinationell stridsgrupp i Bosnien. Våra internationella insatser har också inneburit att logistiken på ett helt annat sätt har hamnat i fokus, jämfört med den traditionella nationella övningsverksamheten. När nu Sverige beslutat att utveckla en snabbinsatsförmåga för internationell krishantering kommer detta att ställa krav på att logistiken integreras i snabbinsatsförbanden. Detta är enligt min uppfattning nästa stora utmaning för vårt regemente. Jag anser också att det finns mycket goda förutsättningar vid T2 för att delta i den utvecklingen.

Ett gott förhållande till omvärlden är en viktig förutsättning för en bra verksamhet. Eftersom T2 sedan ett sekel tillbaka utgör ett naturligt inslag i Skövde var det inte särskilt svårt för mig att etablera ett bra förhållande till vår omvärld och främst Skövde kommun. Det måste enligt min uppfattning finnas ett lokalt stöd för vår verksamhet och det går inte att bortse från betydelsen av ett sådant stöd inför varje försvarsbeslut. Jag anser att det också finns ett bra lokalt stöd för en fortsatt militär verksamhet i Skövde. Skövde garnison är en av landets största garnisoner. Den samordning som över åren åstadkommits mellan enheterna i garnisonen utgör enligt min uppfattning kanske den tydligaste framgångsfaktorn för en fortsatt militär verksamhet. Det är emellertid också viktigt att varje förbands särart tillåts att vidareutvecklas. Samverkan med Högskolan i Skövde utgör ett nytt inslag i den militära utbildningen. Tack vare flera mycket goda enskilda initiativ har den samordningen under min tid som chef utvecklats till en av de bästa i landet. Det finns mycket goda förutsättningar för fortsatt samverkan inom områdena ledarskap och logistik samt hälso- och sjukvård. Långsiktigt bedömer jag att det är av mycket stor betydelse att vår utbildning kan ges en akademisk status, motsvarande andra civila utbildningar.

I en chefs uppgifter ligger att företräda regementet mot andra organisationer, både nationellt och internationellt. Under senare år kan jag konstatera att utbytet med andra länder blivit mycket omfattande. Samverkan med andra nationer har för mig personligen varit mycket stimulerande men också bidragit till att jag i mitt chefskap kunnat överföra och utveckla erfarenheter från andra nationer i vår verksamhet. Under år 2002 tjänstgjorde jag som chef för den civil-militära samordningen i Kosovo. Det var ett stort steg att tillfälligt lämna Skövde och regementet för en utlandstjänstgöring, men det var viktigt att för personalen visa på betydelsen av att även chefer behöver tjänstgöra i utlandsstyrkan. Min förhoppning är att detta kan entusiasmera andra officerare vid regementet att söka utlandstjänst. Samarbetet med de övriga nordiska länderna utgör ett annat av mina minnen. Jag anser att ett fortsatt utbyte och tjänstgöring vid våra vänförband leder till att regementet och logistikfunktionen kan utvecklas mot det bättre. Detta bland annat mot bakgrund av att logistiken i en internationell miljö enligt min uppfattning måste gå mot mer multinationella lösningar.

Under mina år som chef har jag lärt känna ett stort antal "götaträngare". Antalet anställda och värnpliktsutbildningen vid regementet har sedan jag tillträdde mer än fördubblats. T2 har en mycket professionell kår av anställda och jag har alltid upplevt att det finns en mycket hög arbetsmoral och lojalitet mot de uppdrag som skall lösas. Våra värnpliktiga är mycket bra, men med rätta ställer de också höga krav på utbildningen. Rätt omhändertagna når vi långt under ett utbildningsår. De förband som utbildas löser sina uppgifter på ett bra sätt. Det senaste exemplet på detta är det understöd som bataljonen ansvarade för under slutövningen i Skåne våren 2004. Umgänget med medlemmar i kamratföreningen har alltid varit stimulerande. För mig har verksamheten i kamratföreningen och mötet med tidigare anställda också varit en viktig inspirationskälla i det dagliga arbetet. De reservofficerare som tillhör regementet utgör en viktig resurs, både som betydelsefulla ambassadörer i samhället men också på befattningar i insatsorganisationen eller i utlandsstyrkan. Tyvärr har vi under de senaste åren inte kunnat kalla in reservofficerarna i önskvärd omfattning. Jag anser emellertid att reservofficererna även i framtiden och i en förändrad Försvarsmakt fyller en viktig uppgift. Rekrytering av nya officerare har de senaste åren varit av hög kvalitet. Det var med stor besvikelse jag tvingades

acceptera att de vi rekryterat våren 2004 inte fick börja sin officersutbildning. Min besvikelse är än större när jag informerats om att de kadetter som slutför sin utbildning nästa sommar riskerar att inte anställas. De åtgärder som för närvarande planeras inom personalområdet leder enligt min uppfattning inte mot uppsatta mål för försvarets utveckling.

Det är självfallet med ett visst vemod jag nu har lämnat chefskapet över T2 bakom mig. Det utgör dock en naturlig del av en yrkesofficers uppgifter att med jämna mellanrum byta befattning. Samtidigt kan jag tillsammans med alla "götaträngare" med stor tillfredsställelse se fram emot att T2 är utpekad som ett utvecklingsförband i det kommande försvarsbeslutet. Jag uppmanar alla till att aktivt ta del i den förestående omstruktureringen med målet att regementet och Skövde utvecklas mot att bli ett centrum för logistik. Min nya uppgift är att som projektledare i Högkvarteret ansvara för en övningsserie inom ramen för utvecklingen av ett nätverksbaserat försvar. En helt annan men också utmanande uppgift. Jag kan med glädje och tillfredsställelse se tillbaka på mina år i Skövde och alla lojala medarbetare. De åren utgör de bästa i min militära karriär. En regementschef behöver stöd i sitt chefskap och jag upplever att jag vid alla tillfällen fått detta stöd. Ett stort tack till anställda och värnpliktiga samt medlemmar i kamratföreningen för ett mycket gott samarbete över åren. Tack också för god samvaro inte bara i tjänsten utan även på fritiden. Jag önskar regementet lycka till i det framtida försvaret.

POSTTIDNING B

Avsändare:

Göta trängregemente

Box 602

541 29 Skövde

**BEGRÄNSAD
EFTERSÄNDNING**

Vid definitiv eftersändning
återsänds försändelsen med den
nya adressen på baksidan

LENNART HOLMBERG
MAGASINGATAN 2A

54430 HJO

54401

LOKAL

